

Adres Redakcji i Administracji: **Lwów, ulica Chorażczyzny 1. 31.**
Tel. Redakcji 2-30, 1-78, 15.
Tel. Administracji 73. — —

Cena egzemplarza
20 gr.

Należność pocztowa opłacana ryczałtem.

GAZETA

Dziś **13** stron
wraz z dodatkiem
„Wiadomości Sportowe“.

PORANNĄ

— ILUSTROWANY DZIENNIK INFORMACYJNY WSCHODNICH KRESÓW —

Nr. 8342

Lwów, niedziela 4 grudnia 1927

Rok XVIII.

Nakładem Spółki Wydawniczej **GRODKI i Spółka.**

Redaktor naczelny: **JERZY KONARSKI.**

Niemcy przygotowują zbrojny zamach na Kłajpedę.

Fiasko litewskiej mobilizacji. - Delegacja niemiecka przybyła do Warszawy. - Wdówka, namiętny szlifierz i córka dozorczyńni.

Musztardę angielską doskonałej jakości poleca Firma „Zakopane“ Moor i Stachowicz Lwów, Akademicka 24 — Sapiący 25.

P. PREZYDENT RZPLITEJ W WARSZAWIE.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 2. grudnia. (ps). Dziś o godz. 10 rano przybył do Warszawy z rezydencji swej w Spała p. Prezydent Rzplitej celem załatwienia najpilniejszych spraw bieżących. P. Prezydent dziś jeszcze powraca do Spały.

USTAWA O OCHRONIE PRACOWNIKÓW.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 2. grudnia. (ps). W tych dniach Min. pracy i opieki społecznej prześle na Radę min. projekt rozporządzenia Prezydenta Rzplitej o ochronie zdrowia i życia pracowników.

SPOCZNIE NA TURECKIEJ ZIEMI.

Konstantynopol, 2. grudnia. (Tel. G. P.) Zwłoki zmarłego po 3-dniowej chorobie posła polskiego w Angorze Kowalskiego nie zostaną przewiezione do Polski, lecz będą pochowane w Konstantynopolu.

EX-POSEŁ BALLIN CHCIAŁ UCIEC DO SOWDEPJI.

Wilno, 2. grudnia. (Tel. G. P.) Poszukiwany przez władze b. poseł Ballin (Niez. Partja Chłopska) na dwa dni przed wygaśnięciem mandatu poselskiego próbował przy pomocy paszportu zagranicznego wyjechać przez stację Raczki do Niemiec. Ze względu na niedopełnienie pewnych formalności zmuszony został do rezygnacji z wyjazdu. Donoszą też o usiłowaniach Ballina przedostania się na teren Zw. sowieckiego.

KRÓL BELGÓW OSKARŻA EX-KAJZERA.

Londyn, 2. grudnia. (Tel. G. P.) „Manchester Evening News“ zamieszcza artykuł króla belgijskiego Alberta zatytułowany „Moja odpowiedź ekskajzerowi“. Król Albert rozstrząsa twierdzenie Hindenburga, wypowiedziane pod Tannenbergiem i przypomina okrucieństwa popełnione przez Niemców w Belgji podczas wojny.

NIEZWYKŁA REKLAMA.
(Do artykułu na str. 8-mej.)

Wizy między Anglią a Niemcami zniesione.

KIEDYŻ POLSKA PÓJDZIE ZA TYM PRZYKŁADEM?

Berlin 2. grudnia. (Tel. G. P.) „Berliner Tageblatt“ donosi, że zakończone zostały w Londynie rokowania między Niemcami a Anglią w sprawie zniesienia wiz z dniem 1. stycznia 1928. Przymus wiz pasz-

portowych dla obywateli niemieckich udających się do Anglii i obywateli angielskich udających się do Niemiec ma zostać zniesiony. Z dominjów na zniesienie wiz nie zgodziły się Australja i Indje.

WYBORY W DĘBICY.

Kraków, 2. grudnia. (Tel. G. P.) Z Dębicy donoszą, że w wyniku wyborów do tantejszej rady miejskiej P. P. S. zdobyła w czwartym kole 9 mandatów, Poale Syen 3 mandaty, w trzecim zaś kole P. P. S. wraz z postępowcami 9 mandatów, chadecja 2.

ULGI PRZEJAZDOWE DLA NARCJARZY.

(Telefonem od naszego korespondenta.)
Warszawa, 2. grudnia. (ps). Min. komunikacji wznowiło na bieżący sezon zimowy z ważnością do dnia 15. kwietnia 1928 ulgi przejazdowe dla członków Polskiego Związku narciarskiego.

P. KORFANTY NIEZADOWOLONY Z WYROKU.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 2. grudnia. (ps). Dziś otrzymał p. Thugutt jako przewodniczący ostatniego sądu marszałkowskiego, list od p. Wojciecha Korfante-go, w którym ten stwierdza, że wydany wyrok na niego pominął motywy, jakimi p. Korfanty tłumaczy swoje postępowanie i wyrządził mu wielką krzywdę. P. Korfanty odwołuje się do innego sądu, który poprosi o zbadanie zarzutów przeciwko niemu podniesionych. Wobec tego sąd obywatelski z p. Thuguttem, który miał być dalszym ciągiem sądu marszałkowskiego, nie dochodzi do skutku, a zarzut uczyniony przez p. Korfante-go, temsamem staje się nieważny.

SPRAWA ELEWATORÓW.

Warszawa, 2. grudnia. (Tel. G. P.) Rząd w czasie najbliższym zająć się ma rozstrzygnięciem sprawy budowy elewatorów, która od 2 lat jest w zawieszeniu.

KIM JEST SPRAWCA KRAKOWSKIEGO NAPADU?

(Telefonem od naszego korespondenta)

Kraków, 2. grudnia. (ster) Jak się dowiadujemy sprawca napadu w Krakowie nazywa się Adam Karol Parłyka i wbrew wersjom krążącym, jakoby był zredukowanym urzędnikiem czy oficerem, które okazały się nieprawdziwe, Parłyka jest znanym na bruku krakowskim oszustem. Znalezione przy Partycie książeczki kasowe PKO. opiewające na rozmaite kwoty dość wysokie i papiery wartościowe, sądząc z dotychczasowych wyników śledztwa, są podrabiane.

„ALARM POWSZECHNY“.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Kraków, 2. grudnia. (ster). Jak się dowiadujemy, od jutra pocznie wychodzić w Krakowie nowe pismo pt. „Alarm powszechny“ pod redakcją p. Rysiewicza.

Nowy ruch wyborczy pod znakiem starych partji.

PRZEDWYBORCZY BIGOS I APETYTY NA MANDATY. — CO ZGUBIŁO POPRZEDNI SEJM? — JEGO NASTĘPCA MA WIELKĄ LUKĘ DO WYPEŁNIENIA. — STRONNICTWA W MARTWYM PUNKCIE. — KONIECZNOŚĆ SPRECYZOWANIA NOWEJ IDEI PAŃSTWOWEJ. — NIE ZMARNOWAĆ WYBORÓW!

Lwów, 3. grudnia.

Przygotowania do wyborów sejmowych idą z ogromnym rozpędem, ale ten, który chciał z kalendarzowego codziennego notowania fragmentów utworzyć sobie ogólny obraz położenia, byłby w kłopotach. **Zmiany są częste, rozwichrzane.** Ciągłe nowe deklaracje, będące zestawieniem słów obiecujących, ale dawno zdewaluowanych, ciągle „wersje“, na których może dużo prawdy, lub nie zgola, ustawiczne konferencje, na których „uzgodniono szereg punktów“, a resztę odroczone do sposobniejszej chwili.

Jedne grupy już zdają się wiedzieć, czego chcą, inne — **sondują nastroje wyborców**, mierzą siłę swych odłamów opozycyjnych i **dobierają najlepiej brzmiące hasła.** Ruchu jest wiele, apetytów na mandaty jeszcze więcej. Gdyby ilość posłów wzrosła potrójnie, wówczas nawet nie zadowolonyby wszystkich tych, którzy uważają się za powołanych do piastowania mandatu.

Z charakteru ruchu przedwyborczego można do pewnego stopnia przewidzieć wynik aktu wyborczego. **Stan dzisiejszy jednak jest chaosem.** Bloki wiążą się i rozwiązują, ci szukają kontaktu z tamtymi, aby na próbę zbliżyć się do kogoś całkiem innego. **Z mgławic nie wylaniają się jeszcze nawet najogólniejsze formy stałe.**

Notujemy tę codzienną kronikę przedwyborczych detali na innym miejscu. Tutaj dawać będziemy jedynie ogólny przegląd wypadków, z zachowaniem pełnej obiektywności i **bez zaangażowania się po stronie jakiegokolwiek grupy czy partji.**

Otóż właśnie na tle owej płynnej mozaiki przedwyborczej wypada zwrócić uwagę na problem, nieestetyczny, ale rozstrzygający o losach przyszłego Sejmu, **na problem nowej idei.** Stronictwa zdają się kłaść główny nacisk na ilość zdobyć się mających mandatów, zapominają jednak, że jest to rzecz drugorzędna. **Sejm, który nie powstanie pod znakiem nowej idei politycznej, nie będzie zdolny do życia.** Powtórzę los swego poprzednika z tą różnicą, że był jego będzie krótszy.

Upadek poprzedniego Sejmu słusznie kładzie się na karb tego, że był on **gruntownie wyjałowiony z myśli państwowej**, z tego, co jest syntezą prac politycznych. Nie było to jego winą, ale winą stosunków. Stronictwa składające nasz parlament, były — prócz komunistów — **grupami o pięknej częstokroć tradycji, ale przeżyłymi.** Ciężyło na nich brzemień metod i myślenia czasów przedwojennych. Ludzie, stojący na czele klubów sejmowych, byli znów prawie bez wyjątku politykami starej daty, a więc obrotowymi w grze podjazdowej, uzbrojonymi w rutynę, ale **w nowych stosunkach będący anachronizmem.** Umieeli wydzierać „koncesje“ i wymuszały ustępstwa, ponieważ to było sensem ich prac w parlamentach zaborczych, ale nie potrafili ogarnąć całości, nie umieli wytknąć linii kierunkowej polityki państwa, bo tem, jako nieodpowiedzialna za rządy mniejszość we Wiedniu, Petersburgu czy Berlinie nie interesowali się. Wyreeczali ich w tem Niemcy i Rosjanie.

Zwrócono również uwagę na „desinteressement“ b. Sejmu w sprawach gospodarczych. **Żaden gospodarczy program z Sejmu nie wyszedł**, a człowiek, który taki program głosił (p. Grabski), mógł dzięki tej ignorancji bez oporu i kontroli robić, co chciał. Słusznie czy nie słusznie winę tego przypisuje się posłom z Małopolski, którzy rozporządzali w Sejmie dużymi wpływami, a już jako parlamentarzy-

ści austriaccy nie potrafili bronić gospodarstwa małopolskiego.

W rezultacie Sejm zostawił państwo bez mocy i bez programu. **Przewrót majowy dał państwu siłę.** Również stworzył **w dziedzinie gospodarczej program.** Natomiast wszystkie inne pozycje zagadnień ustrojowych i politycznych państwa **pozostawił otwartymi.**

I tę lukę powinien wypełnić Sejm

Delegacja niemiecka z min. Hermesem

PRZYBYŁA DO WARSZAWY I ZACZĘŁA PERTRAKTACJE.

Warszawa, 2. grudnia. (Tel. G. P.) Dziś przybyła do Warszawy delegacja niemiecka do rokowań handlowych z Polską z min. Hermesem na czele. W skład delegacji wchodzi rady: Zechlin, Müller, Leser, Kahler, Wuche, Narten i Goldmann. Rokowania mają się rozpocząć w dniu dzisiejszym.

Warszawa, 2. grudnia. (ps.) Dziś o godz. 4 w Prezydjum Rady Min. nastąpiło pierwsze spotkanie między szefami obu delegacji do rokowań handlowych drem Hermesem i dr. Twardowskim. Jutro odbędzie się pierwsze wspólne posiedzenie obydwu delegacji. Rozmowy toczyć się będą w Prezydjum Rady Min.

Warszawa, 2. grudnia. (Tel. G. P.) 3. bm. wieczorem wyjeżdża do Berlina delegacja polskich sfer gospodarczych celem nawiązania bezpośredniego kontaktu z przedstawicielami niemieckich sfer gospodarczych. Delegacja uczestniczyć będzie w d. 8. grudnia w ogólnoniemieckim zjeździe kupieckim. Na czele delegacji stanie p. prezes Zychliński.

Berlin, 2. grudnia. (Tel. G. P.) W wyniku rokowań ustalone zostały warunki wstępne, które pozwalają nie dopuścić do zastosowania w praktyce rozporządzenia polskiego o cłach maksymalnych w czasie trwania rokowań gospodarczych.

PPS. a sprawa bloku wyborczego.

OBRADY CENTR. KOMITETU WYKONAWCZEGO TOCZĄ SIĘ DALEJ.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 2. grudnia. (ps.) Dziś przez cały dzień toczyły się pod przewodnictwem posła Barlickiego obrady centralnego komitetu wykonawczego PPS., który rozstrzygnie sprawę bloku wyborczego oraz ustali plan kampanji wyborczej i nazwiska

kandydatów poszczególnych okręgów oraz listy państwowej. Jak wiadomo, **PPS. prowadzi rokowania jedynie z klubem Wyzwolenia** oraz nawiązywała kontakt z socjalistami poszczególnych grup mniejszości narodowych.

Nowa afera wojskowa w Warszawie.

NADUŻYCIA W KOMISJI GOSPODARCZEJ M. S. WOJSK.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 2. grudnia. (ps.) Zaledwie przebrzmiały echa głośnej sprawy majora Adama Wróblewskiego, b. komendanta PKU. Warszawa i innych siedmiu osób, skazanych na różne kary od 4 mies. do 5 lat za nadużycia poborowe, a oto dziś sąd wojskowy rozpatrywał nowe nadużycia w komisji gospodarczej M. S. Wojsk. W sprawie tej jest **dziewięciu oskarżonych z por. Prokopowiczem na czele.**

Prawie wszyscy pracowali w komisji gospodarczej z wyjątkiem Prokopowicza, który był na stanowisku oficera łącznikowego między komisją gospodarczą a korpusem kontrolerów. Zaznaczyć należy, że wszystkie nadużycia, sprzeniewierzenia i przywłaszczenia mienia skarbowego odnoszą się do lat 1924 i 1925. Rozprawa ze względu na obfitość materiału potrwa **co najmniej miesiąc.**

Chińscy piraci zdobyli parowiec angielski

ŻĄDAJĄ 100 TYS. DOLARÓW ZA WYDANIE KAPITANA.

Londyn, 2. grudnia. (Tel. G. P.) Donoszą z Szanghaju, że 30 uzbrojonych piratów zaatakowało w 6 łodziach parowiec angielski „Siangtan“, płynący około I-Czang. Bandyty opanowali parowiec, zabijając drugiego mechanika i kwatermistrza. W ręce bandytów wpadł

kap. Lator. Dowódca floty angielskiej w porozumieniu z chińskim generałem Jang Senem wysłał pośleg w sile dwóch kanonierek angielskich. W ostatniej chwili otrzymano z Szanghaju wiadomość, że bandyci żądają za wydanie kap. Latora okupu 100.000 dol.

następny. Powinien stworzyć rząd, żywniejszy od konstytucji pisanej, a będący pożądaną dla tych problemów, które do dziś dnia są płynne i niestabilne.

Atmosfera przedwyborcza w Niemczech jednak nie uprawnia do nadziei, że Sejm przyszedł zadań tych podejmie się, że je wykona. **Stare partje nie schodzą z pola.** Często osłabione, zdziobkowane secesjami uparcie podtrzymują swe stare programy. Po raz seiny słyszymy o praworządności, obronie Kościoła, obronie parlamentarizmu, demokracji, zdobyczy socjalnych. Starzy weterani zbierają swe kości i stają w pierwszych szeregach. **Choć dokoła zmienia się wszystko, tutaj wszystko pozostaje bez zmiany.**

Jeśli po doświadczeniach ostatniego roku stronictwa zdołały dojść do tego samego punktu, na którym stały przed rokiem i przed czterema laty, musimy przyjąć, że z tej strony niczego już spodziewać się nie można. Jest w życiu organicznym okres, w którym kończy się ewolucja, a zaczyna wegetacja i gzebienie w wspomnieniach. Do tego okresu martwoży zdaje się doszły stronictwa.

Tem bardziej więc i usilniej trzeba domagać się, aby ideę nową rzucił rząd — ideę wyborów i późniejszej pracy ustawodawczej **Bez takiego naczelnego hasła, któreby skupiło przy rządzie Marsz. Piłsudskiego wszystkich obywateli wolnych od doktryny partyjnej, nie widzimy pożytku wyborów.**

Jeśli dziś już pewne ugrupowania deklaruja się po stronie rządu, czynią to bądź dlatego, że piszą się na jego jasny program gospodarczy, bądź z osobistego sentymentu i zaufania do premiera. Ale program gospodarczy to tylko drobna część programu państwowego, a stawka na jednostkę nie należy do polityki. **Trzeba tę ogromną resztę, dziś ciemną i niesformułowaną, uzupełnić.** Trzeba o głosić: rząd dąży do urzeczywistnienia nowej idei państwowej, trzeba wyjaśnić zarysy tej idei, a potem dopiero można wezwać wszystkich ludzi dobrej woli do skupienia się pod sztandarem, którego znaki i symbole nie będą — rebusem.

Możliwe, że chwila obecna nie dojrzała jeszcze do uchylecia przyłbicy. Możliwe, że rząd, o ile zamierza wystąpić z własną programową deklaracją, uczyni to tak, aby stronictwa zaskoczyły, aby nie dać im czasu do riposty i — plagiatów. Ale odkładanie tego momentu do ostatnich dni lub tygodni przed wyborami jest niezupełnie bezpieczne. Może nastąpić wówczas, gdy fermentujące dziś bloki ustalą się i skrzepną, gdy społeczeństwo będzie wyczerpane i ogłuszone wrzawą obietnic, gdy program rządu natknie się na społeczeństwo znęcanzone lub całkowicie zdezerorientowane. Wtedy będzie zapóźno. I owocem wyborów będzie wskrzeszenie starego Sejmu ze wszystkimi jego grzechami i wadami. Wybory będą zmarnowane.

FOTOGRAFICZNE PRZESYŁANIE TELEGRAMÓW.

Berlin, 2. grudnia. (Tel. G. P.) Dziś została tu oddana do użytku publicznego t. zw. **telefotografja**, tj. przesyłanie telegramów za pomocą fotografii pisma. Od dnia dzisiejszego będzie się więc można posługiwać stale telegramami fotograficznymi, których taryfa obliczana będzie według przetrzeżenia papieru, zajętej przez pismo. Jest to niewątpliwie **epokowy wynalazek w dziejach rozwoju porozumienia telegraficznego.** Pierwsze dzisiejsze depezesy telefotograficzne zostały wymienione między Wiedniem i Berlinem.

Gdy Waldemaras będzie wywodził żale w Genewie tymczasem w Kownie powstanie nowy rząd.

SFERY GENEWSKIE OBAWIAJĄ SIĘ, ŻE MARSZ. PIŁSUDSKI W RAZIE ODRZUCENIA JEGO POSTULATÓW ZARZĄDI MOBILIZACJĘ.

Berlin, 2. grudnia. (Tel. G. P.) „Tel. Union“ informuje z kół litewskich, że mocarstwa zachędnie wywrą nacisk na Litwę w tym duchu, aby Litwa uznała bez zastrzeżeń rozstrzygnięcie konferencji Rady Ambasadorów w sprawie Wilna. Polityczne koła kowieńskie liczą się z koniecznością porzucenia przez rząd litewski dotychczasowego stanowiska wobec Polski i przewidują, że w tym samym czasie, kiedy Waldemaras w Genewie stanie pod wpływem mocarstw na gruncie uznanego międzynarodowego rozstrzygnięcia sprawy wileńskiej, w Kownie powstanie nowy rząd. Pozycja nowego rządu wewnątrz kraju będzie o tyle ułatwiona, iż pozostanie mu tylko uznać fakt dokonany w Genewie.

Wiedeń, 2. grudnia. (Tel. G. P.) Korespondent genewski „N. Fr. Presse“ donosi, że przyjazdu Piłsudskiego oczekują w Genewie w poniedziałek wieczorem. Wątpią, by Marsz. Piłsudski zasiadł przy wspólnym stole z Waldemarasem, którego nazywał nie-poczytalnym. Przypuszczają, iż premier polski wie, że Waldemaras nie będzie mógł przemawiać w Genewie imieniem Litwy, bo tymczasem nastąpi na Kowieńszczyźnie przewrót wewnętrzno-polityczny, który odda władzę w inne ręce.

Nie jest wykluczone, że Rada Ligi Nar. po burzliwej dyskusji ograniczy się do przypomnienia Litwie i Polsce ich obowiązków, jakie wynikają z tytułu przynależności do Ligi. Według wszelkiego prawdopodobieństwa Niemcy nie zgodzą się na takie teoretyczne załatwienie polskiego ultimatum i będą się domagały, aby Polska wdała się z nimi w rozprawę dyplomatyczną na temat sprawy litewskiej.

Wiedeń, 2. grudnia. (Tel. G. P.) Tutejsze koła dyplomatyczne oceniają dość pesymistycznie sytuację polityczną, dają jednak wyraz przypuszczeniu, że dzięki usilnym staraniom Brianda i Stresemanna uda się w Genewie zażegnać konflikt polsko-litewski.

Wiedeń, 2. grudnia. (Tel. G. P.) Korespondent genewski „N. Fr. Presse“ donosi, że wczorajsze oświadczenie Marsz. Piłsudskiego wywołało w genewskich kołach L. Nar. wielkie poruszenie. W oświadczeniu tem dopatrują się powszechnie pewnego rodzaju ultimatum pod adresem Ligi Narodów. Obawiają się również, że jeśli L. Nar. nie załatwi wszystkich postulatów zawartych w nocie cyrkularnej, Marsz. Piłsudski zarządzi natychmiast mobilizację.

Wiedeń, 2. grudnia. (Tel. G. P.) Zwraca uwagę artykuł b. sekretarza stanu Rzeszy Rheinbarena w „N. W. Journal“ w którym stwierdza, że Rosja i Niemcy porozumiały się ponownie co do tego, że utrzymanie samostanowienia państwa litewskiego leży w ich interesie.

WYJAZD WALDEMARASA.

Berlin, 2. grudnia. (Tel. G. P.) Jak donosi „Voss. Ztg.“ Waldemaras odje-

chał w piątek 2. bm. o godz. 16 pociągiem berlińskim z Kowna do Genewy. Waldemaras zamierzał zatrzymać się w Berlinie celem odbycia konferencji ze Stresemannem, ten jednak wyjechał do Norymbergi, skąd uda się wprost do Genewy. „Voss. Ztg.“ podkreśla z zado-

woleniem, że konferencja z Waldemarasem nie dojdzie do skutku.

W skład delegacji litewskiej oprócz Waldemarasa i Zauniusa wchodzi także poseł litewski w Paryżu Klimas. Waldemarasa zastępować będzie minister wojny Daukantas.

APOLLO Dziś wielka Premiera APOLLO

DOLORES COSTELLO i JOHN BARRYMORE

największy aktor świata w swym najlepszym filmie p. t.

Gdy Mężczyzna Kocha

Przepiękny romantyczny obraz (Wytw. Warner Bros Eksp. Luks) bardziej porównywalny jak „Bestja Morska“, bardziej sceniczny od „Wieży Miłości“. John Barrymore cząstka ludzkiego ładunku na okręcie zesłańców. 10093

Fiasko litewskiej mobilizacji

LITWINI FORTYFIKUJĄ GRANICĘ ŁOTEWSKĄ.

Kowno, 2. grudnia. (Tel. G. P.) Ogłoszona przez rząd litewski mobilizacja młodszych roczników odbywa się opornie. W terminie zgłosiło się zaledwie 30 proc. powołanych do wojska.

Wilno, 2. grudnia. (Tel. G. P.) We-

dług informacyj z pogranicza władze litewskie przystąpiły do wznoszenia fortyfikacji na pograniczu lotewsko-litewskim. Prace prowadzone są w ożywionym tempie przez oddziały litewskich wojsk technicznych.

Niemcy przygotowują zamach na Kłajpedę?

PODEJRZANE GROMADZENIE WOJSK NA GRANICY LITWY.

Kowno, 2. grudnia. (Tel. G. P.) W niektórych kołach litewskich panuje z nieufnością na niemieckiego admirała Kiesel, który w pobliżu granicy Kłajpedy zorganizował Stahlhelmowców mających rzekomo przyjąć

z pomocą Litwie na wypadek „ataku“ ze strony Polski. Istnieją tu postrzeżenia, że Kiesel wraz ze swymi ludźmi gotują się do zajęcia terytorium kłajpedzkiego.

Marsz. Piłsudski wyjedzie do Genewy dopiero we wtorek?

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 2. grudnia. (ps) Jak się dowiadujemy, wyjazd Marsz. Piłsudskiego do Genewy jest uzależniony od wymiany depeusz, jaka nastąpi między Marszałkiem a Min. spraw zagran. Zaleskim, który już wyjechał do Ge-

newy. Wedle wszelkiego prawdopodobieństwa, Marszałek wyjedzie dopiero wtedy, gdy zostanie poruszona sprawa litewska, co prawdopodobnie nastąpi 6. bm., to znaczy wtorek.

Komedjancki występ Sowjetów w Genewie

FRANCJA POZNAŁA SIĘ ODRAZU NA FARBOWANYCH LISACH.

Paryż, 2. grudnia. (Tel. G. P.) Dzienniki paryskie określają wystąpienie Sowjetów w Genewie jako przykład niezwykłego komedjanctwa. „Journal“ pisze, że żandarmów nie można skasować przed zamknięciem zbrodniarzy. Zatarci zbrojne, to nie wynalazek kapitalistów i burżuazji, lecz niestety natury ludzkiej. „Echo de Paris“ twierdzi, że rozbrojenie nie

dojdzie nigdy do skutku, jeżeli nie załatwi się wprawier sprawy bezpieczeństwa. Tezy niemiecka i sowiecka są nierealne.

London, 2. grudnia. (Tel. G. P.) Wczorajsze demonstracyjne wystąpienie Litwinowa w Genewie nie wywołało tu wielkiego wrażenia. Uważa się propozycje sowieckie poprostu za żart, na który nie warto odpowiadać.

Poseł francuski w Kownie wylał zimną krew

NA ROZGORĄCZKOWANE „POMOCA SOWJETÓW“ GŁOWY LITIEWSKIE.

Kowno, 2. grudnia. (Tel. G. P.) Sowiecki poseł w Kownie Zudakow złożył wizytę litewskiemu min. wojny i odbył z nim dłuższą konferencję. Prasa zbliżona do rządu donosi, że poseł sowiecki zapewnił litewskiego ministra, iż na wypadek zaatakowania Litwy z jakiegokol-

wiek strony natychmiast zastosują kontrzarządzenia.

Kowno, 2. grudnia. (Tel. G. P.) Po konferencji posła sow. z litewskim min. wojny natychmiast francuski attache wojskowy udał się do ministra wojny Litwy i domagał się wyjaśnień. Na o-

Nożyki

„Gillette“

w opakowaniu „De Luxe“

oraz wszelkie

APARATY „GILLETTE“

od zł. 4.— do zł. 90.—

to

elegancki, praktyczny

prezent na Gwiazdkę.

świadczanie, że sow. poseł w Kownie przyrzekł Litwie pomoc Sowjetów attache franc. miał się roześmiać i przestrzec Litwę, by nie pozwalała sobie na żadne wojenne fantazje z czyjejkolwiek strony. Jedyną ochroną Litwy w trudnych terminach, które przychodzą może być tylko zdrowy rozum chłopski.

NIEMCY UTWIERDZAJĄ LITWĘ W OPORZE.

Berlin, 2. grudnia. (Tel. G. P.) Korespondent „Berl. Tagebl.“ donosi z Kowna, że zwolennicy Waldemarasa uzyskali tam przewagę. Oczekują oni, że Waldemaras zajmie w Genewie nie ustępliwe stanowisko i nie zgodzi się ani na zniesienie stanu wojny z Polską, ani na zrzeczenie się Wilna. Koła te przypuszczają, że Niemcy głosować będą za Litwą.

MIN. ZALESKI W WIEDNIU.

Wiedeń, 2. grudnia. (Tel. G. P.) Bawił tu kilka godzin incognito w przejeździe do Genewy min. Zaleski. Zainteresowany przez zastępców prasy w sprawie konfliktu polsko-litewskiego oświadczył, że niema nic nowego do powiedzenia ponad to co już powiedziane zostało w nocie cyrkularnej do mocarstw, oraz w wywiadzie marsz. Piłsudskiego.

WYMIANA WIEŹNIÓW.

Wilno, 2. grudnia. (Tel. G. P.) Jak donoszą z pogranicza na odcinku granicznym Koftuniany oficer litewski na podstawie udzielonych mu przez władze wyższe instrukcyj zwrócił się do władz polskich z propozycją wymiany więźniów kryminalnych.

P. WOJEWODA LWOWSKI W WARSZAWIE I PRZEMYSŁU.

Lwów, 3. grudnia.

Jak się dowiadujemy, p. Wojewoda p. Borkowski wyjeżdża dziś do Warszawy, gdzie zabawi przez sobotę. Z Warszawy wyjedzie p. wojewoda do Przemysła, gdzie weźmie udział w niedzielnym w święcie przysposobienia wojskowego D. O. K. X. W niedzielę wieczór powróci p. wojewoda do Lwowa.

TRYBUNAŁ ADMIN. ROZPATRZY KONFLIKT O WOLNE BILETY.

Warszawa, 2. grudnia. (Tel. G. P.) Konflikt o unieważnienie biletów wolnej jazdy dla przyzwoitych Sejm i Senatu będzie przedmiotem rozważań trybunału administracyjnego. Sprawa ta wywołuje żywe zainteresowanie kół politycznych.

JOB

francuskie
bibułki
cygałkowe

Wszędzie
do nabycia.

Konkursa hippiczne

Św. Mikołaja odbędą się w dniach 3. i 4. grudnia na krytej ujeżdżalni Sokoła Macierzy przy ul. Cetnerowskiej. -- Każdorazowo o godzinie 4-tej po poł. -- Łoże 20 zł. Miejsce 3, 2 i 1 zł.

Co piszą inni?

Jest czy nie ma?...

ZNAIMIENNA KORESPONDENCJA W „DŁE”. — CZY BLOK MNIEJSZOŚCI NARODOWYCH ZOSTAŁ DEFINITYWNIENIE ZAWARTY? — TRUDNOŚCI TECHNICZNE I ZASADNICZE. — WYNURZENIA P. GRYNBAUMA. — O UCZCIWE WYBORY. — ZAŚTRZEŻENIA „ROBOTNIKA”.

Lwów, 3 grudnia.

(stm) Czy blok wyborczy mniejszości narodowych został już definitywnie zawarty? Niechaj się nikt temu pytaniu nie dziwi. Jeszcze w dniu wczorajszym uważalibyśmy je sami za mocno spóźnione. Przecież ogłoszono tę wiadomość już przed kilkoma dniami wszystkie prawie dzienniki, a między innymi i „Gazeta Poranna”. Stwierdziły fakt dokonany. Prasa warszawska omawia od kilku dni to zdarzenie w wyczerpujących artykułach wstępnych.

A jednak mimo to zaszła przyczyna, która zniewala do postawienia znaku zapytania.

Ostatni numer „Dła” zamieścił na naczelnym miejscu rozmowę swego korespondenta warszawskiego z posłem Grynbaumem. W adjustacji autora czy też redakcyjnej korespondencja otrzymała wiele mówiący tytuł: „Wspólna meta”. Domyśleć się nie trudno, że rozmowa dotyczyła zbliżającej się kampanji wyborczej. No i bloku. W tym kierunku zdążyło już pierwsze pytanie dziennikarza, który pragnął wiedzieć, jaki charakter mają trudności, wyłaniające się w pertraktacjach. Odpowiedź udzielona przez p. Grynbauma spowodowała właśnie wątpliwości, jakim dajemy wyraz w pytaniu, zawarłem na samym wstępie. **Bo cóż mówi p. Grynbaum?**

„Trudności — brzmiała odpowiedź przywódcy sjonistów warszawskich — mają przedewszystkiem charakter techniczny. Jest mowa o uzgodnieniu poglądów w sprawie podziału mandatów w rozmaitych okręgach. Naturalnie, że istnieją także przeszkody natury zasadniczej. Dotąd na przykład nie jest wyjaśnione stanowisko sjonistów małopolskich („Dła” lubuje się w starej terminologii i pisze „galicyjskich”) i z tego powodu nie można było powziąć ostatecznej decyzji co do Wschodniej Małopolski”.

Sumiennie nakazuje zanotować, że powyżej przytoczona rozmowa, prowadzona była w Warszawie w dniu 27 listopada br. A więc pięć dni temu. Od tego czasu wiele mogło się zmienić. I trudności mogły być również już usunięte.

„Dła” zamieściwszy korespondencję powyższą w nr. 270 z daty 3 grudnia, nie zapatrzyło jej jednak żadnym komentarzem, uzupełniającym ewentualną zmianę omawianego stanu rzeczy. Uważane to jest zazwyczaj za prymitywny obowiązek redakcyjny. A już nie do pomyslenia jest podobne zaniedbanie w dzienniku, będącym organem zbliżonym do zaangażowanego w rokowania stronnictwa. Mamy na myśli „Umio”, z którego ramienia udział bierze w rozmowach blokowych p. Dymitr Lewicki.

Reasumując to wszystko można stwierdzić co następuje: **Konkluzja, że blok mniejszości narodowych nie został dotąd definitywnie zawarty i tworzenie go znajduje się wciąż jeszcze w stadium rozmów — posiada wszelkie cechy prawdopodobieństw.**

Czy nadchodzące wybory będą uczciwe? Pytanie to zadaje „Robotnik”:

„Kampanja wyborcza bywa zwykle okresem, w którym prawdziwa wartość moralna jednostek, stronnictw, grup i obozów ujawnia się w całej pełni. Zacięta „walka o głosy” budzi chęć używania wszelkich sposobów i sposobików, byle odnieść zwycięstwo. Tu właśnie tkwi jedno z głównych niebezpieczeństw na drogach de-

mokracji. Owe „sposoby” i „sposobiki” mogą nawet niekiedy przynieść pewne pozorne owoce; na dłuższą metę wyrządzają zawsze szkody niepowetowane, bo demoralizują.

Uważamy tedy za potrzebną rzucić już dzisiaj hasło uczciwych wyborów. W naszych ustach nie jest ono frazesem; w roku 1919 Rząd Ludowy przeprowadził pierwsze wybory do Sejmu Ustawodawczego, przeprowadzał je wśród powszechnego zamętu i chaosu, ale uczciwie i „praworządnie”.

Zielona dama.

PRZYGODA SĘDZIWEGO PASTORA. — CO O TEM OPOWIADA CONAN DOYLE.

Londyn w grudniu.

(H). Conan Doyle, znany autor powieści i nowel kryminalnych oraz wybitny spirytysta, opowiada w jednym z czasopism angielskich nie zwykłą historję, opartą na rzeczywistym zdarzeniu:

Żaden powieściopisarz nie mógłby wymyślić historii bardziej romantycznej i awanturkowej, niż to, co spotkało Kingstone'a, zacnego, sędziwego pastora, z którym mnie od szeregu lat łączy serdeczna i życzliwa przyjaźń. Pastor opuścił pewnej niedzieli kościół i powracał do swego mieszkania. Nagle zbliżyła się doń jakaś kobieta z gorącą prośbą, aby natychmiast udał się do człowieka śmiertelnie chorego.

— Chodzi — dodała — o jej przyjaciela, Wilsona. Chory chciałby koniecznie rozmówić się z czciogodnym kapłanem.

Duchowny spojrział uważnie na oryginalną nieznaną.

Wyglądała ona dziwnie. Suknia jej uderzała niemodnym krojem i jakimś niezwykłym, jasno zielonym kolorem. Zielona dama zaprowadziła pastora do auta, które czekało niedaleko kościoła, w małej uliczce bocznej.

Jazda nie trwała długo. Wóz się zatrzymał, oboje przekroczyli próg starego, ponurego domu.

Tutaj pożegnała się nieznaną z pastorem, ponowiwszy raz jeszcze prośbę, aby natychmiast odwiedził złożonego ciężką niemocą Wilsona.

Na schodach spotyka pastor portjera, który kłania mu się grzecznie.

— Co porabia mr. Wilson? — pyta szybko pastor. Ku wiekiemu swemu zdziwieniu dowiaduje się, że Mr. Wilson cieszy się doskonałym zdrowiem i przed godziną opuścił dom, aby udać się do pobliskiej kawiarni. Pastor zawrócił. Czegóż jednak chciała od niego owa zielona, oryginalna dama? Poczemu go w błąd wprowadziła? Trudno przypuścić, aby zażartowała sobie z poważnego kapłana. A może była niespełna rozum? Mówiła jednak zupełnie rozsądnie...

Drażony temi wątpliwościami wracał pastor wolnym krokiem do domu. W tym ujrzał mr. Wilsona, przechodzącego właśnie na drugą stronę ulicy. Pastor opowiedział o swej przygodzie. Mr. Wilson był niemniej zdziwiony.

Postanowili obaj wyjaśnić tę sprawę i umówili się, że wieczorem Wilson odwiedzi pastora.

Mijała jednak godzina za godziną, a Wilsona nie było. Pastor zatem telefonował więc do niego. Jego przeobrażenie nie miało granic, gdy dowie-

Niechaj nie będzie poczytane nam za złośliwość, jeżeli przypomnimy „Robotnikowi”, że na czele owego rządu ludowego, który w r. 1919 przeprowadził uczciwie wybory parlamentarne, stał obecny członek rządu minister Moraczewski. A działał wówczas z ramienia ówczesnego Naczelnika Państwa, a obecnego Prezesa Rady Ministrów Marszałka Piłsudskiego. Ci dwaj ludzie mają i dziś coś do powiedzenia. Nie sądzimy zaś, aby organ PPS. uważał, że Marszałek Piłsudski i min. Moraczewski zasługiwali w r. 1919 na kredyt moralny, bo działali w kontakcie ze stronnictwem socjalistycznym, a dziś istniały dane do zakwestjonowania im tego kredytu...

dział się, że Wilson przed dwoma godzinami

zmarł z powodu udaru serca. Kingstone natychmiast pojechał do domu żałoby. Zwiłki leżały w sypialni.

Wtem padł wzrok pastora na stary obraz wiszący nad łóżkiem. Był to portret zielonej damy, która go prosiła rano o odwiedzenie Wilsona.

— Na miłość Boską! — zawołał zdenerwowany kapłan do portjera — kogo przedstawia właściwie ten portret?

— To zmarła przed pięciu laty żona mr. Wilsona.

Z sądu.

Wyjaśnienie.

Lwów, 3 grudnia.

W związku ze sprawozdaniem sądownym zamieszczonym w „Gazecie Porannej” z dnia 1. grudnia pt. „Ciekawe praktyki dwu inżynierów lwowskich” (przytrzymywali cudze auta w swoim warsztacie i wystawiali słone rachunki za „reperacje”), które mogło godzić w cześć inżynierów p. B. i J., jesteśmy w stanie stwierdzić na podstawie szczegółowego wglądu do aktów, że spór między wymienionymi inżynierami a rzekomą stroną poszkodowaną ma charakter czysto cywilny, a cała sprawa dostała się do sądu karnego li tylko na podstawie ekspertyzy rzeczoznawcy, która w toku procesu została obalona. Tem samym należy stwierdzić, że tytuły w sprawozdaniu sądowym nie odpowiadały istocie rzeczy, tem bardziej, że obaj inżynierowie zostali zupełnie uwolnieni od treści oskarżenia.

Przebitý nożem przez „znajomego”.

Lwów, 3 grudnia.

(—). Późnym wieczorem znaleziono na polu obok rogatki Gródeckiej leżącego bez przytomności 20-letniego Jana Sitnika, osobnika bez określonego zajęcia. Okazało się, że został on przez nieznanego sprawcę przebitý nożem w okolicę serca. Pogotowie ratunkowe odwiozło go do szpitala. Przyczyny napadu tego nie ustalono. Był to prawdopodobnie akt zemsty.

Zniesienie wojskowej kontroli nad Austrią.

NASTĄPI Z DNIEM 31. STYCZNIA 1928.

Wiedeń, 2. grudnia. (Tel. G. P.). Urzędowo ogłaszają: Kanclerz otrzymał dziś oficjalne doniesienie, że konferencja ambasadorów w Paryżu postanowiła znieść z dniem 31. stycznia

1928 definitywnie i bezwarunkowo istniejącą jeszcze w Austrii międzynarodową wojskową komisję kontrolną.

ZAKOPIAŃSKI „PIAST” ZA RZADEM.

Zakopane, 2. grudnia. (Tel. G. P.) Zakopiański klub P. S. L. powziął uchwałę odnoszącą się z całkowitem uznaniem do poczynań obecnego rządu, przyrzekając poparcie Marszałkowi Piłsudskiemu i wyrażającą wotum zaufania władzom naczelnym stronnictwa i posłowi Witosowi, bez potępienia sen. Bojki. Jak słychać P. S. L. „Piast” wysuwa na czołowego swego kandydata na posła do

Sejmu z Podhala posła do Sejmu ustawodawczego Wojciecha Roja, gazdę zakopiańskiego.

Daj grosz na cele T.S.L.

Wdówka Amalia, namiętny szlifierz i córeczka dozorczyńni.

OSOBLIWE PRZEŻYCIA LWOWSKIEGO CASANOVY. — TRZYMIESIĘCZNA IDYLLA Z KANDYDATKĄ DO OŻENKU. — SERCE AMANTA ODWRACA SIĘ I PODZIELONE NA DWIE POŁÓWKI, DARZY UCZUCIEM MATKĘ I CÓRKĘ RÓWNOCZESNIE. — ZGODNE WSPÓŁŻYCIE WE TROJE. — SADOWA ZEMSTA ZDRADZONEJ WDOWY — GRZESZYŁ BEZ ZAWIESZENIA, WIĘC I POKUTĘ DOSTAŁ BEZ ZAWIESZENIA.

Lwów 3. grudnia.

(—) Dymitr Dutezyn, młodzieniec 24-letni, z zawodu szlifierz. mimo swego młodego wieku okazał duże zdolności w kierunku pozyskiwania serc niewieścich, na czym zresztą powinięła mu się noga, gdyż musiał wejść w przymusowy kontakt z prokuratorem, a w rezultacie przeprowadzonej rozprawy, o czym zaraz obszerniej pomówimy, dostał siedm miesięcy ciężkiego więzienia.

P. Dutezyn był bardzo kochliwy, a jedna niewiasta mu nie wystarczała. Najpierw nawiązał on stosunek

z wdówką p. Amalią K.

do której zapłonął gorącą miłością, a ta widząc, że może być z niego morderca na drugiego męża, przygarnęła go do siebie z największą ochotą, dając mu w zamian za jego uczucia — mieszkanie, spanie wikt i opierunek i wogóle wszystko, czego tylko mógł od niej zażądać. A żądał on tylko tyle, ile mu sił starczyło.

Idylla ta trwała trzy miesiące, w czasie której oboje czuli się szczęśliwi, zwłaszcza gorąca wdówka, będąc przekonana (na podstawie zapewnień sprytnego szlifierza), że poprowadzi on ją niebawem do ołtarza, nie żałowała mu groszy tak, że w rezultacie zdołał od niej wyciągnąć — poza tem wszystkim, o czym już mówiliśmy — w gotówce około 700 zł.

Wreszcie pewnego dnia młody szlifierz doszedł do przekonania, że

Mąż-pijak pchnął żonę do zamachu samobójczego.

Lwów, 3. grudnia.

(—) Wczoraj wieczorem zawezwano Pogotowie ratunkowe na ul. Żółkiewską 70, gdzie zam. 40-letnia Małgorzata E., żona szewca, targnęła się na życie przy pomocy amoniaku. Po udzieleniu jej pomocy pozostawiono ją w opiece domowej. Przyczyną rozpaczliwego kroku była straszna gehenna, jaką przechodziła ta kobieta u boku męża pijaka, który cały swój zarobek przepijał, nie dając zupełnie żonie środków na utrzymanie.

Nowe uzbrojenie naszej polcji.

Lwów, 3. grudnia.

Komenda główna P. P. wprowadziła niedawno do poszczególnych okręgów nowe uzbrojenie w postaci ręcznych karabinów maszynowych. Karabinki te, marki „Colt-Touphon”, dotąd używane były tylko w policji amerykańskiej. Są one nadzwyczaj lekkie i zarzucone na pasie przez ramię, nie przeszkadzają w marszu podczas obław. Karabinek wyrzuca do tysiąca strzałów na minutę, ob sługuje go kilkanaście bębenków po 50 naboju, które automatycznie i bardzo szybko można zmieniać. Z karabinku takiego strzelać można nawet w pozycji stojącej, bez oparcia go. Wielkie zastosowanie mają one w policji na pograniczech. Używane były również w akcji przeciwbandyckiej.

cały ten romans niema sensu, zwłaszcza, że poznał młodą i urodziwą córeczkę dozorczyńni domu

p. Manję T., której natychmiast się oświadczył i podobnie jak poprzednio przez p. Amalię, tak i teraz przez p. T. oraz jej mamusię Irenę został przyjęty z otwartymi rękoma. Dutezyn natychmiast przeprowadził się z miesz-

kania wdówki do mieszkania dziewczicy i jak podczas wczorajszej rozprawy okazało się — uczuciami swemi dzielił się nie tylko z młodą Marylą, ale również

z jej mamusią Ireną.

Obie kobiety zresztą nie czując żadnej zawiści, nie robiły też sobie wyrzutów.

Proszę żądać 10% Rabatu z cen znaczonych przy zakupie towarów zimowych w AMERICAN HOUSE Lwów, Kopernika 5. Tel. 44-78.

Proces o zamordowanie pięknej modelki.

DRUGI DZIEŃ ROZPRAWY. — CO MÓWI SŁYNNY ARTYSTA PIOTR STACHIEWICZ. — OBCIĄŻAJĄCE ZEZNANIA WÓJTA. — KONFLIKT OBRONY Z SĘDZIĄ PRZYSIĘGLYM.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Kraków 2. grudnia. (ster) Dzisiejsza rozprawa zaczęła się przesłuchaniem znanego artysty-malarza p. Piotra Stachiewicza, który zeznał, że śp. Paluchowa przychodziła do niego pozować jeszcze jako młoda dziewczynka. Niejednokrotnie opowiadała p. Stachiewiczowi, że mąż obchodzi się z nią okrutnie, że ją katuje i żyje kosztem jej pracy. P. Stachiewicz zaznacza, że śp. Paluchowa była kobietą uczciwą, która zawsze zachowywała się z wielką godnością.

Następny świadek p. Antoni Mul,

gospodarz w Dłubni, stwierdza również (co jest punktem centralnym aktu oskarżenia), że nie widział, jakoby śp. Paluchowa wychodziła mimo, iż do godz. 8 wieczorem na polu pracował i zauważyłby ją musiał. Świadek również zauważył, że pęćciny nóg koni, zaprzężonych do furmanki Palucha były pokryte świeżym błotem, co wskazywało, że były niedawno używane, a więc również stoi to w jaskrawej sprzeczności z tem, co zeznał Paluch, że krytycznego dnia z zagrody swej nigdzie się nie wydał.

W czasie przesłuchiwania świadka doszło do burzliwego incydentu: Przysięgły Chrząszcz rzucił następujące zdanie: „Wiem, wiem, temi końmi wywoził Paluch ciało”. Przeciw temu powiedzeniu zaprotestowała energicznie obrona, ponieważ powiedzenie takie nieprzychylnie nastraja przysięgłych przeciw pod sądowi. Wobec tego obrona podała wniosek o wykluczenie przysięgłego Chrząszcza. Ządaniu temu jednak trybunał odmówił.

Po pauzie zeznaje Franciszka Glowowa, która również zeznaje, że wieczorem mimo, iż przebywała w tym czasie w okolicy zagrody Paluchów, nie widziała wychodzącej śp. Paluchowej.

Wszystkie prawie zeznania wysoce obciążają Palucha. Rozprawę odłożono do jutra. Potrwa ona prawdopodobnie jeszcze dni kilka mimo, iż rozpisana była na trzy dni.

„Biała gwiazdka”.

Co mówią przepowiednie pogody o grudniu.

Lwów, 3. grudnia.

Jaki będzie gruzdzień? — oto pytanie, które nasuwa się na początku nowego miesiąca. — Według przepowiedni meteorologów, gruzdzień zapowiada się jako miesiąc o zmiennej naogół temperaturze.

Początek i koniec miesiąca ma być mroźny. W połowie, koło 16-go spodziewać się mamy ocieplenia i odwilży. Natomiast święta Bożego Narodzenia mają być mroźne i śnieżyste. Meteorologowie gwarantują nam „białą gwiazdkę”. Zobaczmy.

Likwidacja lwowskiego Banku Ziemian.

POSTĘPOWANIE UGODOWE Z DNIEM 1. GRUDNIA.

Lwów, 3. grudnia.

Jak już donosiliśmy, wobec nieudzielenia Bankowi Ziemian S. A. we Lwowie kredytu z funduszu sanacyjnego dla banków, postanowioną została likwidacja Banku Ziemian. Celem umożliwienia spokojnej likwidacji,

wniósł zarząd Banku Ziemian do sądu okręgowego we Lwowie podanie o otwarcie postępowania ugodowego, ofiarując swoim wierzycielom 100% należności. Postępowanie ugodowe otwarte zostało dnia 1. grudnia br.

Najdroższe i najtańsze miasta w Polsce

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 2. grudnia. (ps) Jeśli przyjmujemy, że koszt utrzymania w Warszawie wynosił we wrześniu 100, to okaże się, że tylko w jednym mieście w Polsce koszty te były większe. Miastem tem jest centrum naszego przemysłu naftowego Borysław, gdzie koszty utrzymania w porównaniu z Warszawą wynoszą 101,3 proc. We wszystkich innych miejscowościach Rzplitej jest taniej niż w Warszawie. Pod tym względem miasta te

dały się ukształtować następująco: Królewska Huta 96,3 proc., Katowice 95,3, Łódź 95, Poznań 94,4, Bielsko 93, Nowy Sącz 92,8, Bydgoszcz 91,8, Lwów 91,7, Kraków 91,3, Wilno 91, Toruń 90,9, Grudziądz 90,3, Sosnowiec 89,6, Lublin 88,4, Częstochowa 87,8, Kalisz 87,2, Białystok 86,8, Tarnopol 85,2, Przemyśl 83,2, Brześć 82,8, Kielce 82,5, Radom 82,1, Wrocławek 81,8, Stanisławów 81,8, Stryj 81,6. Najtańsze są miasta węgierskie.

WINA RIEDLA

Z sali koncertowej.

Koncert pianisty Józefa Turczyńskiego.

Lwów 3. grudnia.

Stylowo wykonana Chaconne Bacha w układzie Busoni'ego, dwa przesliczne utwory Glucka, Beethovena „Appassionata” i kilka odegranych z polotem uduchowionego koncertanta i z brawurą wirtuoza kompozytorja Chopina — te porywająco piękne interpretacje wysunęły się na pierwszy plan recitalu znakomitego pianisty J. Turczyńskiego (we czwartek 1. b. m. w sali Kasy na i Kola lit. art.) i zaskarbiły cennemu u nas artyście mnóstwo serdecznych oklasków. Duże zwłaszcza zainteresowanie musiały obudzić w sferach znawców potężne, jakby ze spiżu wykute zwroty harmoniczne klasycznej Chaconny, która — jak przypuszczam — w opracowaniu Busoni'ego wywołać może intensywniejsze jeszcze zachwyty, niż w interpretacji skrzypcowej, z nieodłącznymi od tego układu lamany akordami arfowanymi. — Entuzjazm słuchaczy — zasłużony tak rzetelnie — opadł niezawodnie, i po części nie z winy koncertanta, podczas II. części programu, zabarwionego zbyt modernistycznie i wykazującego — z wyjątkiem kompozycji Rimsky'ego - Korsakowa „Lot trzmiela” — utwory dla słuchaczy mniej przystępne, jak n. p. rapsodia M. Castelnuova - Tedesca. Nazwy tych kompozycji dotąd nie znanych i pierwszy raz wykonanych we Lwowie, podaję na podstawie afisza.

Trzecią część programu (dzieła Chopinowskie i rapsodia węgierska Liszta) nazwać można było „powrotem do krainy uniesień i zachwyków”, nad nią panował bowiem niemal niepodzielnie geniusz Chopina, którego arcydzieła, jak polonez fis-moll, nokturn op. 27, oraz walc i mazurki, wykonane przepięknie i precyzyjnie, podziały elektryzująco na liczne zgromadzone audytorjum.

(f. n.)

Mnóstwo pięknych nowości

poleca Magazyn Specjalnych Nowości Galanteryjnych

STANISŁAW TKACZ LWÓW
HETMAŃSKA 10.

Parasole, torebki, brzozy I t. p.

Syberyjski kot-łódziej w służbie bandyty.

WYTRESOWANE ZWIERZĄTKO WPADA PRZEZ OKNO DO MIESZKANIA I PORYWA LUP DLA SWEGO PANA.

(Od naszego korespondenta.)

Warszawa 2. grudnia.

(e) Od kilku dni wałęsa się po podwórzach warszawskich jakiś tajemniczy obwieś z tresowanym kotem syberyjskim.

Zwierzę jest wyspecjalizowane w drobnych kradzieżach, które wykonuje z zadziwiającą zręcznością.

Pierwszy wypadek tego rodzaju zanotowano przy ulicy Górnośląskiej 23. Lokatorka p. Zofja Ryl, zajęta była

skubaniem kaczki,

gdy nagle przez otwarty lufcik wskoczył do kuchni wielki kocur.

— A sio! — krzyknęła gospośka, machając ścierką.

Czworonogi łódziej nie spłoszył się bynajmniej. Złapał kaczkę i jedynym susem znalazł się na dworze. Gdy pani Zofja wybiegła z bramy, ujrzała

rosłego mężczyznę,

który szybkim krokiem zmierzał ku

Wiśle, dźwigając pod pachą worek. Pościg nie dał wyników.

Podobną przygodę miał p. Jan-kiel Ferstang (Nalewki 12), wielki smakosz. Własnoręcznie przyniósł z hal Mirowskich

kilowego szczupaka,

położył w kuchni na stole i poszedł pochwalić się przed żoną.

Raptem wpada do pokoju 8-letnia córeczka Rózia, wołając: — Tato, jaki ładny kotek!

Gdy p. Ferstang wrócił do kuchni, ani rabusia, ani rybki już nie stał.

Również przez okno wślizgnął się ów kot do mieszkania p. Janiny Michalczykowej (Złota 83) i porwał

dwóch kurczaki.

Wypadek zdarzył się późnym wieczorem, zauważono jednak mężczyznę z workiem pod pachą.

Kot jest silnie zbudowany, biały, z bardzo obfitym sierścią.

Tymczasowe pomieszczenie dla dełożowanych we Lwowie.

NOWE 4 BARAKI MIESZKALNE SĄ NA UKOŃCZENIU. — ZNAJDA W NICH POMIESZCZENIE PRZEDEW SZYSTKIEM DEŁOŻOWANI Z RUDER.

Lwów, 3. grudnia.

Jak wiadomo, już za poprzedniego Zarządu miasta podjęto budowę tzw. baraków dla dełożowanych przy ulicy Pełtewnej i ukończono ich 4, a rozpoczęto 3 dalsze, które w miesiącach wrześniu i październiku b. r. zostały ukończone i oddane do użytku. Obecny Zarząd podjął we wrześniu br. budowę nowych czterech baraków kosztem 530.000 zł., w których będzie łącznie 128 izb mieszkalnych i tyleż rodzin znajdzie pomieszczenie (około 500 osób). Nie są to już właściwie baraki, tylko porządne, piętrowe domy,

mające piwnice dla każdej partii.

Pomimo pośpiechu nie udało się budowy tej ukończyć, z powodu wczesnego nadejścia zimy. Domy jednak już są nakryte dachówką, roboty stolarskie przeważnie ukończono, a obecnie wykonuje się wyprawy wewnętrzne. O ile nastanie łagodniejsza pora, nie jest wykluczona, że domy te odda się w ciągu bieżącej zimy do użytku.

Te nad wyraz skromne pomieszczenia są przedmiotem pożądanym wielu dełożowanych. W pierwszej linii musi się zabezpieczyć te rodziny,

które mieszkają w domach grożących zawaleniem, dopiero później będzie można użyć innym.

W domu przy ulicy Pijarów i w barakach na Persenkówce warunki pomieszczenia były bardzo nieodpowiednie. Obecnie poprawiono je do pewnego stopnia, zabezpieczając ubikacje na zimę. Równocześnie prowadzi miasto w dalszym ciągu budowę domów o małych mieszkaniami przy ul. Strykiej; domy te będą ukończone dopiero w jesieni 1928 r.

Celem złagodzenia klęski mieszkaniowej energiczna akcja rządu, miasta i całego społeczeństwa, musi być wreszcie podjęta, gdyż to, co dotąd zrobiono jest kroplą w morzu, jest ludzeniem siebie i drugich.

N A D E S Ł A N E.

SUKNA Fabryczny skład sukna
na palta i POKRYCIA FUTER
Towary do orowe. --- Ceny niskie.

Zawiadamiamy zwolenników homeopatii, że dla dogodności i zaoszczędzenia czasu, jakiego wymagało dotąd, wskutek znacznej odległości wykonanie ich zamówień wprost przez centrale, urządziliśmy filję we Lwowie oddając wyrobione przez nas środki homeopatyczne na główny i wyłącznie skład dla Polski aptece M. ETTINGERA

we Lwowie przy pl. Gołuchowskich.
Centr. Apteka Homeopat.
Ora WILLMARA SCHWABE w Lipsku.
Zamówienia z prowincji skutecznie się odwrotnie. 9810

SPECJALISTA CHOROÓB SKÓRNYCH I WENERYCZNYCH

Dr. LAUTERSTEIN

Lwów, Sykstuska 37, (róg Słowackiego).
Leczenie włosów, plam, znamion, elektro-
liza, lampna kwarcowa 7091 10

Co niedzieli i święta
Five o'clock

w KAWIARNI CENTRALNEJ,
pl. Halicki 7

od godz. 5-tej popoł. — Wstęp wolny.

**Kamizelki, pullovery,
bieлизnę Jegera**
poleca po niskich cenach
I. Sicha w Lwowie, pl. Kapitulny 3.
(naprzeciw Katedry)

FEJLETON „GAZ. POR.” z 4. XII. 1927.

GASTON RAGEOT. 5

W czerwonym świetle.

(Szkie do powieści).

— Widzi pan, na szczęśliwą nabrał pan chwilę — ozwała się Lucja, robiąc u siebie honory i rącząc przybyłego obrazem tej ruchomej nieskończoności.

— Cuda, coś niewidzianego... szepnął gość w szczerym zachwyście.

— A zobaczy pan zaraz, jak się to ustawianie zmienia... — odrzekła, rada wrażeniu. Dwa minuty nie ma tu podobnych sobie... Raz piachy, to znów górskie grzbiety i przełęcz, indziej morskie wybrzeża i grzywy fal wzbudzonych... Jakby mi się wszechświat cały przesuwiał przed oczyma.

Lecz Gilbert oderwał już wzrok od zmiennej gry mgieł i barwnych światł, a zwrócił go teraz na osobę kapitanki tej przedziwnej gontyny.

Siedząc tak w krześle wysokim, z ręką o stół opartą, smukła, wyniosła,

zdawała się przejrzysta i cała światłem przenikniona. Pełno go było w niej dookoła, djamentowe iskierki skrzyły się w czarnych, gdyby fosforujących jej włosach, igrały w miękkich fałdach sukni, tryskały z długich, różowo przeświecających paleców, z obnażonych ramion i szyi. Ponętna jej uroda, gdyby w tęczyowych blaskach skapana, ciągnęła go czarem zwyciężonym. zdawała się z nieziemskich zeszłą sfer.

— Zastałem panią przy pracy?... — zapytał z akcentem kornego uwielbienia.

Gestem przyjaznym wskazała rozproszona po stole zapiski ćwiartki, fotografie.

— Tak, mam tu już niektóre fragmenty najnowszej powieści... I właśnie szkicowałam scenę, która powinna wypaść nadzwyczajnie, a sprawa mi pewne trudności... Bo pan z pewnością nie zdaje sobie sprawy, jak trudno czasami odtworzyć w słowie to, co się w duszy ma — a nawet w żywym wspomnieniu. Rzecz u mnie dzieje się w Rzymie — w Kampanji,

na Via Appia, o zachodzie słońca... Otóż — dawno już tam doznałam była wrażenia... jednego z tych wrażeń niezapomnianych, co to w nas żyją da lej, ale zarazem podlegają w nas pewnym przemianom. Więc nie zatarło się ono i we mnie — przeciwnie, mam je w duszy głęboko i silnie utkwione, ale nie mogę odtworzyć go takim, identycznie takim, jakie odniosłam je wówczas... Na szczęście powzięłam już była wtedy zwyczaj fotografowania, więc i dnia tego zrobiłam wcale udane zdjęcie Kampanji. Bo — wie pan — chcę, żeby moich dwóch tam się poznali i snuli swe kochanie na tle tej właśnie sceny. Ucieklam się tedy do pomocy tej fotografii i w chwili kiedy pan się zjawiał, starałam się odnaleźć plastycznie w duszy i nieudolnym, błędem mem słowem oddać wzruszające piękno i majestat owego wieczoru, którego czar do głębi poruszył mi wtedy.

Gilbert spojrzał z żywym zainteresowaniem na fotografię, odtwarzającą Lucji chwilę niezapomniane odczute-go piękna... Poczem — miękko zapytał:

— Jaki tytuł da pani najnowszemu swemu dziełu?

— „Mój kochanek” — odrzekła z prostotą.

— „Mój kochanek”?...

Spojrzał na nią, roześmiany.

— Przecież to rzecz wiadoma, że pani takiego rekwizytu w życiu nie używa.

Zaśmiała się i ona.

— A któż panu zaręcza, że nie mam zamiaru użyć go właśnie w tym wypadku?

— Jako eksperyment — czy dokument literacki?... O, ależ w takim razie, niechże pani raczy rzucić okiem łaskawem na swego najwerniejszego sługę!...

Temat był łatwy i wcale — wcale ponętny. Poczeli zonglerkę słów i aluzji — on, pokrywając grą wyrazów opanowując go coraz silniej wzruszenie, — ona, kokietując go swą literackością. Lecz nagle Gilbert ujął jej rękę i zmienił ton odrazu:

(C. d. n.)

Francuski proces przeciw eks-cesarzowi Wilhelmowi

AFERA, KTÓRA BUDZI NIESŁYCHANĄ SENSACJĘ. — KTO WINIEN? — NIEWZYLKĘ CURIOSUM PRAWNICZE.

Paryż, w grudniu.

(H) Prawnicy francuscy czekają, z wielkiem zaciekawieniem przebiegu procesu, który obecnie wdrożyła pewna Paryżanka przeciwko eks-cesarzowi Wilhelmowi. Ten proces jest czemś zupełnie wyjątkowym w kronice jurysdykcyjnej czasów powojennych i jest raczej pewnem curiosum, niż poważnym problemem prawnym.

14 marca 1916 znajdował się angielski parowiec

„Sussex”

na wodach kanału La Manche. Morze było wzburzone, fale wznosiły się do znacznej wysokości i panowała nieprzenikniona mgła. Była to wczesna pora poranna. Parowiec bardzo powoli zbliżał się do celu. Przed kilku miesiącami rozpoczęło dowództwo niemieckie bardzo ostrą walkę

łodziemi podwodnymi

i skutki zabójczej działalności torpedowców niemieckich dawały się odczuwać bardzo okrętom wojennym. Łodzie podwodne oszczędzały jednak dotąd parowce pasażerskie. To też na pokładzie „Sussexa” panował zupełny spokój, pasażerowie spali w swych kabinach, a zastępca kapitana, nie spodziewając się niczego złego, stał na mostku kapitańskim.

Była godzina 4, minut 15 rano.

Nagle otrzymało stalowe cielsko parowca strasliwy cios; to niemiecka łódź podwodna zaatakowała torpedą okręt. Równie szybko, jak nastąpiło nieszczęście, rozegrała się

niesamowita tragedia.

Na pokładzie odbywały się strasliwe sceny rozpacz i przerażenia. Tymczasem parowiec, oddalony od brzegu za ledwie o dziesięć kilometrów, począł szybko tonąć.

Załoga zginęła w komplecie; z pasażerów zostało kilku uratowanych przez angielski okręt wojenny. Wśród nieszczęśliwych, którzy tak tragicznie postradali życie, znajdował się paryski kupiec, Francois Prioux, który po załatwieniu ważnych interesów handlowych w Anglii, wszedł na okręt w Dover.

Po skończeniu wojny zwróciła się madame Prioux do francuskiego ministerstwa wojny, żądając mianowicie, aby wdrożono przeciwko eks-cesarzowi Wilhelmowi skargę o odszkodowanie. Jej mąż — tak opiewa główny argument wdowy — poniósł śmierć skutkiem wojny łodziemi podwodnymi, prowadzonej z rozkazu Wilhelma, choć nie był przecież żołnierzem, lecz

prywatnym kupcem.

Wskutek owej katastrofy straciła pani Prioux nie tylko swego małżonka, ale znaczną część majątku. Kupiec miał bowiem przy sobie gotówkę w wysokości

czterech tysięcy funtów.

Ta pokazna suma, rezultat transakcji handlowej, dokonanej przy pomocy jej posagu, zginęła również w nurtach kanału La Manche. Wdowa zwraca się zatem do eks-cesarza Wilhelma, posiadającego większy majątek prywatny z żądaniem zwrotu conajmniej owych czterech tysięcy funtów angielskich. Ministerstwo francuskie zwróciło przedewszystkiem uwagę, iż wątpliwa jest jego kompetencja w sprawie rozstrzygnięcia tej kwestji! Prawnej. Niewiadomo nawet dokładnie, czy tragedia „Sussexa” rozegrała się na wo-

dach francuskich. To najpierw musi zostać wyjaśnione.

Od tego czasu minęły miesiące i lata; akta wdowy Prioux zginęły bez śladu. Tymczasem stosunki finansowe wdowy znacznie się pogorszyły. To też musiała starać się o wsparcie rządowe jako wdowa po człowieku, który stracił życie podczas wojny. Podanie jej jednak zostało załatwione odmownie, a umotywowano to tem, że jej mąż nie służył przecież w armji.

Biedna kobieta znalazła się zatem w bardzo przykrem położeniu.

W toku niedawno rozpoczętej rejestracji aktów w archiwum ministerstwa wojny znaleziono jej papiery. Noszą one datę grudnia 1918 i posiadają numer 1721. Zawiadomiono o tem adwokata pani Prioux, który raz jeszcze rozpoczął odpowiednie kroki prawne, budzące wielką sensację, zwłaszcza w świecie prawniczym.

Tępienie szczurów

RATYNĄ I RATYNIĄ MOREM SZCZURZYM, a

Tępienie myszy

polnych i domowych

morem mysim

„SEROVAC”

Małopolska wytwórnia surowic i szczeponek, Sp. z ogr. odp. we

Lwowie, ul. Senatorska 5.

Prospekty i pouczenia bezpłatne

Jeden Kot pomaga młotkiem masakrować drugiego Kota.

DEMKO I MICHAŁ CONTRA MAREK. — 10 + 4 MIESIĄCE POKUTY.

Lwów, 3. grudnia.

(—) W Borece koło Uhnowa dwaj parobcy Demko Iwaniuk i Michał Kot czuli nienawiść do Marka Kota, mieszkańca tej wsi z różnych powodów. Głównym powodem, dla którego Iwaniuk dyszał zemstą, był fakt, że ten na rozprawie w sądzie pow. zeznawał na jego niekorzyść, skutkiem czego Iwaniuk sprawę przegrał. Tego jednak nie mógł mu podarować i czekał tylko na okazję, by Kotowi porachować kości.

W sierpniu br. Iwaniukowi skradziono parę polan drzewa z podwórza. Aczkolwiek nie miał on żadnego uzasadnionego podejrzenia, dobrał sobie do pomocy swego przyjaciela Michała Kota i napadł wieczorem na swego wroga na jego własnym podwórzu.

poczem przyniesionym ze sobą młotkiem począł go walić po głowie tak długo, aż ten padł zemdlony na ziemię. Nasyćwszy swą zemstą, Iwaniuk wraz z Kotem oddalili się. Policja obu sprawców napadu wykryła i aresztowała, przyczem okazało się, że Michał Kot jest również poszukiwany za kradzież.

Wczoraj obaj odpowiadali przed trybunałem karnym, któremu przewodniczył r. Będaszewski, a oskarżał prok. Łaniewski. Po przeprowadzonej rozprawie trybunał wydał wyrok skazujący Iwaniuka na 10 mies. ciężkiego więzienia, zaś Michała Kota na 4 mies. ciężkiego więzienia z zawieszeniem kary. Obu oskarżonych bronili adw. dr. Hailpern.

Gdy w wiejskiej babie rozpałi się złość.. to pał ą rywalec gruchoce kość.

Lwów, 3. grudnia.

(—) W Wołkowie pow. lwowskim sąsiadowały ze sobą gospodynie Józefa Szeremetowa oraz jej stryjeczna bratowa Franciszka Fronczak. Obie kobiety w starszym już wieku od szeregu lat wiodły zacięty spór i przy każdej okazji, jaka się tylko natrafiła, wzajemnie obrzucały się obelgami, jedna drugiej ciskała na głowę, co jej pod rękę wpadało. Jednym słowem trwał między niemi ustawiczny stan wojenny.

5. sierpnia 1925 r. Szeremetowa będąc w polu ujrzała Fronczakową

siedzącą na łanie i karmiącą dziecko. Ten moment właśnie postanowiła wykorzystać, by wyrzucić swą zemstę, gdyż Fronczakowa była bezbronna, mając przy sobie dziecko. Chwyciwszy kij, przyskoczyła do Fronczakowej i poczęła ją okładać ile tylko sił starczyło, przyczem — jak się okazało — złamała jej dwa palce.

Wczoraj Szeremetowa pociągnięta przez prokuraturę do odpowiedzialności za ciężkie uszkodzenie ciała, stanęła przed s. Lyczkowskim, który sądził ją na trzy miesiące więzienia z zawieszeniem kary.

„Poco chodzisz z moją narzeczoną?”

EPILOG SĄDOWY ZABÓJSTWA, POPEŁNIONEGO PRZEZ 17-LETNIEGO UCZNIĄ GIMN. RUSKIEGO. — NAPAŚĆ NA TŁE ZAZDROŚCI O KOBIECĘ. — NÓŻ SKAUTOWSKI JAKO NARZĘDZIE ŚMIERCI.

Lwów, 3. grudnia.

(—) Wieczorem dnia 9. września br. Miron Żmyrko, liczący lat 17, uczeń VI kl. gimn. ruskiego odprowadzał do domu zamieszkałą przy ulicy Biłohorskiej p. Emilję Basalską. Droga prowadziła przez most kolejowy,

łączący teren dworca głównego z Cytanówką. Gdy oboje zbliżyli się do mostu zastali tam towarzystwo, złożone z kilku młodzieńców, między którymi był również sp. Józef Rudkowski. Na widok Żmyrki idącego w towarzystwie młodej panny (znajomej

Rudkowskiej), ten ostatni uczynił jakies uwagi półgłosem do swoich towarzyszy. Żmyrko, który cokolwiek z tego słyszał, nie zwracał na to uwagi i nie zatrzymując się wraz ze swą towarzyszką szedł dalej w kierunku jej domu.

Droga powrotna Żmyrki, który mieszkał przy ul. Na Błonie prowadziła również przez most. Gdy już znalazł się w pobliżu mostu, nagle przystąpił do niego Rudkowski w otoczeniu trzech osobników i zlapawszy Żmyrkę za kłapę surduta, zawołał: „Poco chodzisz z moją narzeczoną?”, przyczem zrobił taki ruch, że Żmyrce zdawało się, iż chce go czemś ugodzić. Wówczas Żmyrko nie wiele się namyślając, wyjął z kieszeni nóż skautowski i pchnął nim Rudkowskiego tak fatalnie, iż ten w kilka minut potem wyzionął ducha. Uczestnicy zajścia rozbiegli się, a sprawca zabójstwa również szybko udał się do domu i w zdenerwowaniu ukrył nóż w piwnicy. Jeszcze w ciągu nocy udało się policji go ująć. Aresztowany przyznał się natychmiast do swego czynu.

Wczoraj stanął przed trybunałem, któremu przewodniczył r. Będaszewski oskarżony o zabójstwo. Po przeprowadzonej rozprawie trybunał w uwzględnieniu łagodzących okoliczności zasądził go na sześć miesięcy więzienia z zawieszeniem kary na pięć lat. — Oskarżał prok. Łaniewski, bronili adw. dr. Kibitz i dr. Weinsitt.

Jak Nuta wyszedł cało z bardzo przykrej afery.

Nabrał towarów za 10 tys. i nie zapłacił, zasłaniając się chorobą żony.

Lwów, 3. grudnia.

(—) Nuta Fischelsohn, syn kupca z Zamościa, jeszcze w 1924 r. często przyjeżdżał do Lwowa na zakupy. Razu pewnego, korzystając ze znajomości w sferach kupców handlujących tutkami i bibułkami, powołując się na zlecenie swego ojca, pobrał towar, wartości 10 tys. zł. z tem, że ojciec rachunki zapłaci i zabrawszy towar, wyjechał do Zamościa. Gdy po pewnym czasie kupcy zaczęli się upominać u starego Fischelsohna o pieniądze, ten ze zdumieniem oświadczył, że żadnych towarów nie otrzymał i żadnych zleceń synowi nie dawał. Wówczas zaczęły się pertraktacje między poszkodowanymi a obu Fischelsohnami, które nie doprowadziły do celu, wobec czego poszkodowani zmuszeni byli udać się na drogę sądowną.

Wczoraj Fischelsohn stanął jako oskarżony o oszustwo przed senatem pod przewodnictwem nadradcy Kohmana. Bronił się tem, że istotnie miał zamiar pieniądze uiścić, jednakowoż w międzyczasie żona jego ciężko zachorowała, tak, że musiał uzyskane pieniądze ze sprzedaży obrócić na ratowanie żony. Przesłuchani poszkodowani nie mogli sobie przypomnieć dokładnie, czy oskarżony powoływał się na zlecenie swego ojca, wobec czego trybunał przyjął obronę jego za wiarygodną i uwolnił go od winy i kary. Oskarżał prok. Paklikowski, bronili adw. dr. Kibitz.

Niezwykła reklama.

KŁOPOTY „KRÓLA POŃCZOCH”. — W WALCE Z NIEUCZCIWYMI KONKURENTAMI. — POTĘGA NÓZEK KOBIECYCH.

(Do ryciny na stronie 1-szej).

Londyn, w grudniu.

(H) Na ciekawy choć trochę ryzykowny trick reklamowy wpadł pewien londyński „król pończoch”.

Magazyn jego mieszczący się przy jednej z głównych ulic stolicy, cieszył się przez długi czas znaczną frekwencją publiczności. Pończochy Stocka — tak się nazywał ów kupiec — miały markę najtańszych i najlepszych w Londynie. A zawdzięczały tę markę tylko swej

istotnej doborowości,

gdyż Stock, człowiek starszy, typ solidnego i poważnego kupca, nienawidził krzykliwej i jaskrawej reklamy współczesnej.

Inni kupcy mieli jednak w tym względzie mniej skrupułów, to też niebawem obok starego „króla pończoch” wyrosło kilku innych pretendentów do korony. Zwłaszcza jeden z nich, młody i rzułki sąsiad Stocka potrafił umiejętną reklamą odebrać w krótkim czasie swemu starszemu koledze znaczną część doborowej klienteli.

Stock znalazł się teraz w

kłopotliwym położeniu.

Co począć? Czyżby także chwycić się jaskrawej reklamy? Nie, nigdy tego nie zrobi! No tak, ale jeśli

widmo bankructwa,

zbliżającego się nieuchronnie, stanie się konkretną rzeczywistością — wów czas będzie za późno!

W sercu solidnego kupca zawrzała gwałtowna walka. Ze swej rozterki zwierzył się swemu przyjacielowi, znanemu przemysłowcowi londyńskiemu. Przyjaciel zawołał:

— Trudno mój kochany! Trzeba iść z prądem czasu! Zresztą reklamowanie doborowego i solidnego towaru nie jest przecież zbrodnią. Co innego twoi konkurenci, którzy przesadnie zachwalają towar lichej i drogi. Nie rozumiem zatem twoich dziwnych skrupułów. Kupiec ustąpił wobec tak ważkich argumentów. W porozumieniu z przyjacielem obmyślił

niezwykły trick reklamowy.

Oto na wystawie jego sklepu pojawiły się zgrabne i wysmukłe

nóżki kobiece,

obciągnięte slicznymi, jedwabnymi pończoszkami. Nóżki i — nic więcej! Reszty ciała owej „figury” nie było widać. Ale licznie zgromadzona publiczność, zainteresowana tą reklamą, przekonała się niebawem, że nóżki nie należały wcale do figury woskowej. Były żywe i poczęły w takt gramofonu zgrabnie charlestonować.

Trick reklamowy udał się znakomicie. Przed wystawą tłoczyły się ustawicznie

tłumy ciekawskich.

Nazajutrz wszystkie dzienniki rozpisa-

ły się o niezwykłej reklamie, a firma Stocka znalazła się na ustach wszystkich.

Stock zobaczywszy ogromne zbiegowisko przed swoim sklepem, natychmiast żywą reklamę usunął. Za

nic w świecie nie zaryzykowałby raz jeszcze tego eksperymentu.

Reklama, choć nie bardzo subtelna, wywołała dodatni skutek. Klientela wielką falą powróciła do sklepu Stocka.

Kawiarnia „Warszawa”

Dziś i w dniach następnych SZLAGIEROWY PROGRAM

Carmen Garcia hiszpańska tancerka
Trio Sarkaska spiewno-taneczna produkcje
Roma Zielińska subretka
Władysław Lin

piewca satyry i aktualności, ulubieniec publiczności w nowym repertuarze. Początek o godz. 9 wieczór

Machno w służbę bolszewickiej.

ŚLYNNY Z OKRUCIENSTWA WATAŻKA NA PRZYJĘCIU W PARYSKIEJ AMBASADZIE SOWJECKIEJ.

Paryż, w grudniu.

Słynny przywódca anarchistów ukraińskich, ataman Machno, przeszedł ostatecznie do obozu bolszewickiego.

Ataman Machno znany był dobrze i w Warszawie, gdzie stawał przed sądem okręgowym pod zarzutem utrzymywania kontaktu z Sowjetami. Z procesu tego wyszedł uniewinniony.

W jakiś czas potem wyjechał do Gdańska, skąd został przez władze

wolnego miasta wydalony. Po dłuższej tułaczce po Danii, Norwegii, Niemczech, Machno przybył do Paryża. Tu znikł wszelki ślad po nim.

Dopiero w tych dniach zjawił się na przyjęciu, wydanem przez ambasadę sowjecką w Paryżu. Krwawy ataman był przedmiotem ogólnego zainteresowania, zwłaszcza przy obfitym bufecie.

Kto robi filmy „amerykańskie“?

PRZYGNIAJĄCY ZALEW SIŁ EUROPEJSKICH.

Nowy Jork, w grudniu.

(e). Filmy, kręcone w Ameryce, nazywają się oczywiście filmami amerykańskimi, bo są sentymentalne, moralne i posiadają pierwszorzędną technikę. A jednak w tych filmach współpracują przeważnie Europejczycy. Autorzy scenariuszów, reżyserzy, artyści i technicy przybywają w znacznej części z Europy, zżęceni wysokim wynagrodzeniem i tam dopiero robią filmy „amerykańskie”.

Z pośród wybitnych autorów, których dzieła przerobiono na głośne scenariusze filmowe, mamy kilku Francuzów: Henryk Murger, Alfred Savoir, Juljusz Verne, Dumas; Anglików: Conan Doyle, Jerome K. Jerome, John Galsworthy, Bernard Shaw; Hiszpana: Blasco Ibaneza; Austriaka Schnitzlera; z Węgrów: Franciszek Molnar, Ludwik Biro; Rosjanina: Lwa Tołstoja; Niemców: Sudermann, Wolff, Lothar i inni.

Wśród reżyserów mamy Francuzów: Beaudin, Cabanne, Fitzmaurice, Tourneur; Rosjanina: Buchonecki; Niemców: Lubitscha i Mendesa; Anglików: Ingram, Franka Lloyd, Gerberta Brenon; Węgrów: Zukora i Laszky'ego.

Przejdźmy do artystów: Paweł Wegener jest Niemcem, Marja Corda, Ricardo Cortez (pseudonim) i gwiazda Mae Murray, której nazwisko brzmi poprostu Lotte Koenig, są Austriakami. Z Rosji mamy: Werę Weronikę, z Węgier Lyę de Putti, Iwana Petrocicka, Pawła Vincenty i Aleksza Korda. Hiszpanja dała nam Antonia Moreno i Don Alvareda. Adolf Menjou jest Francuzem. Emil Jannings Niemcem, urodzonym w Ameryce.

Z pomocą tych wszystkich europejskich sił robi się filmy „amerykańskie”.

Potworny wzrost pijaństwa w Warszawie.

7 LITRÓW SPIRYTUSU ROCZNIE NA GŁOWĘ. — STRASZNE STOSUNKI WŚRÓD DZIATWY SZKOLNEJ.

Od naszego korespondenta)

Warszawa 2. grudnia.

Warto posłuchać co mówią cyfry alkoholizacji bilansu Warszawy. Ilość spirytusu 100-procentowego, sprzedanego przez dyrekcję państwową monopolu na wyrob trunków wyniosła: w r. 1925 — 66.778 hektolitrow, w r. 1926 — 76.055 hektolitrow.

Siedem z górą litrów stuprocentowego alkoholu wypija rocznie każdy mieszkaniec Warszawy (licząc wszystkich mieszkańców!).

W roku 1925 zmarło wskutek zatrucia alkoholem 14 osób. W tymże roku, gdy Warszawa liczyła 992.450 mieszkańców, było 401 miejsc sprzedaży detalicznej alkoholu. Wypada przeciętnie 1 miejsce sprzedaży na 2.400 mieszkańców. Statystyka nie obejmuje rzecz prosta nielegalnego wyszynku, który się bardzo rozwija.

W roku 1925 sporządzono 13.264 protokoły policyjne za przekrocze-

nia w związku z nadużyciem alkoholu. Ogólnie skazano winnych na 3.432 dni aresztu i 324.789 zł. grzywny. Wśród aresztowanych byli recydywiści zatrzymywani w ciągu roku po 33 razy.

Wśród uczniów szkół powszechnych okazało się 69,5 proc. pijących wódkę chłopców i 61,5 proc. pijących dziewcząt. Badania wykazały, że w 7 roku życia wszystkie dzieci piją upajające trunki. Kilkoro dzieci przyznało się, że pije denaturowany spirytus. Z pośród badanych dzieci codziennie pije wódkę 4,4 proc. chłopców i 8,3 proc. dziewcząt.

Wśród uczniów szkół średnich pijący stanowią 66,5 proc. ogólnej liczby. Na 160 badanych studentów nie było ani jednego abstynenta.

Straszne, potworne daty! A w ponurym orszaku alkoholizmu kroczą: zbrodnia, prostytucja, choroby weneryczne, samobójstwa...

Na marginesie.

„Mordować łajda ów tak, aby ciui, że umierają!”

Oto hasło, jakie obrał w swej działalności egzekutor lwowski p. Fedak.

Lwów, 3. grudnia.

Istnieje sobie we Lwowie niejaki p. Fedak. „Gente Ruthenus, natione Polonus”. Z fachu egzekutor podatkowy. Poza tem — homo simplex. Zdała stoi od wszelkiej polityki ukraińskiej. Co więcej, jako że jest „natione Polonus”, stanowił nawet filar jednej z organizacji filmowo - prawniczych. Nic w tem zreszta złego. Gorącość jednak p. Fedaka wyraża się nie tylko na niwie działalności organizacyjno - politycznej. Równie gorący jest p. Fedak w dziedzinie swych czynności urzędowych. I z tego to tytułu właśnie otrzymujemy na niego już nie pierwszą skargę.

Mianowicie p. Fedak znajduje się już w bardzo podeszłych latach. Przykry zawód egzekutora zrujnował go zupełnie nerwowo i umysłowo. Pamiętaj jednak widać dobrze tradycje skarbowości austriackiej. I to jeszcze z lat dawnych, z epoki szalejącego fiskalizmu w okresie Gautschów, Taafy'ch et tutti quanti.

I poczciwy p. Fedak czynności swe załatwia na nieszczęsnych ofiarach maszyny skarbowej w myśl zasady Wilhelma II., podanej hr. Waldersemu podczas ekspedycji do Chin „Mordować łajdaków tak, aby — czui, że umierają”.

To też, jak piszą nam liczni nasi Czytelnicy, dotknięci karzącą dłonią fiskalnej sprawiedliwości w postaci p. Fedaka, tam, kędy on przejdzie, płyną nie tylko łzy, syczą nie tylko klątwy, nietylko ani trawa już potem nie porasta, ale ponadto nieszczęśni doznają uczucia, że przeszli przez ręce świetnie zgranego zespołu chińskich katów w piwnicach jakiejś Czeki.

Ten stan rzeczy nasuwa pytanie, czy p. Fedak wobec swego sędziwego wieku, silnie nadzarpniętych nerwów, nie mógłby się poświęcić pracy bardziej owocnej, choćby w ramach jakiejś organizacji politycznej, gdzie z łatwością mógłby poprowadzić najbardziej bojową działalność. Zachodzi bowiem obawa, że w przeciwnym razie jakaś bardziej nerwowa ofiara p. Fedaka w chwili, kiedy będzie zadawał jej tortury, porwie się na majestat władzy. A potem? Nie chcemy wchodzić w to, co będzie potem, ale nie ulega kwestji, że p. Fedakowi nawinąć się wtedy będzie musiał na usta z lekka rusko-warszawistyczny zwrot: „Ot i przykreść”.

Na raty! Na raty!

Na święta

Garnitury kilimowe, gobelinowe, narzuty, kołdry, kapy, koce, obrusy, ręczniki, firanki, chodniki, materiały na płaszcze, kostjumi i ubrania, dla pań i panów poleca:

MANUFAKTURA
Akademicka 23.

WIADOMOŚCI SPORTOWE GAZETY PORANNEJ

Nr. 73

Dodatek tygodniowy do Nr. 8342 z dnia 4 grudnia 1927.
pod redakcją Narcyza Süßermanna.

Błędy dobrej instytucji.

MIEJSKI KOMITET WF, JEGO SKŁAD I BUDŻET.

Artykuł poniższy otrzymaliśmy od osobistość, zajmującej czołowe miejsce w naszym życiu sportowym. Uwagi te zamieszczamy jako dyskusyjne. — Red.).

Lwów, 3. grudnia.

Opublikowany niedawno program prac Miejskiego Komitetu WF. i PW. wywołał pewne komentarze i zarzuty, świadczące w każdym razie o tem, że opinia publiczna docenia wartość tej instytucji. Jej utworzenie przypada na chwilę, gdy inicjatywa w wych. fizycznym wypada z rąk klubów, gdy więc potrzebniejsze niż kiedykolwiek stało się powstanie ciała, któreby potrafiło objąć ogólny kierunek pracy i niemniej — **uzdrowić stosunki.**

Sytuacja pod wielu względami przypomina współczesny horyzont polityczny. Rolę stronnictw odgrywiają kluby; dla tych i tamtych interes publiczny często ustępuje miejsca **ciasnemu egoizmowi**, współpraca — wzajemnej walce. Rzeczą Komitetu będzie uczynić wychowanie fizyczne **bezpартyjnym**, przejść do porządku dziennego nad patryjotyzmem dresów przypomnieć, że **jest idea wyższa i większa**, niż dyplomacja klubowych prezesów i polityka wydziałowych dyplomatów.

Z tego powodu nie podzielamy ubolewań, wyrażanych z pewnej strony dlatego, że t. zw. **klucz klubowy nie został uwzględniony** przy zestawianiu Komitetu. Przeciwnie, uważamy to pominięcie „zasady parlamentarnej“ za dobry horoskop na przyszłość. **Dla klubów niema miejsca w Komitecie**; musi tu rozstrzygać dobór ludzi niekrepowany niczem, prócz ich **osobistych kwalifikacji.**

Zasady tej jednak **nie utrzymano** i należy obawiać się, czy ów błąd nie okaże się w skutkach szkodliwy. W szczególności przyjęto mimo wszystko system reprezentacji korporatywnej (szkolnictwo, poszczególne organizacje, działy sportu). Pewne dziedziny uwzględniono, nawet bardzo silnie, **inne pominięto**. I to nie kluby, lecz **wielkie gałęzie sportu**, że wymienimy sporty zimowe, tenis, pływactwo, atletykę.

Dobór osób nasuwa również sporo zastrzeżeń. Obok w pełnym tego słowa znaczeniu kompetentnych, lub bodaj reprezentujących statutowo (niekoniecznie fachowo) zainteresowane instytucje, spotykamy osobistości, których powołanie otacza mgła tajemnicy. Możliwe, że ludzie ci, pełni najlepszych chęci i odcierając się o zagadnienia sportowe, pragnęli na posiedzeniach Komitetu poznać je bliżej. Trudnoby im zabraniać tej nauki, gdy by nie zajmowali miejsca innym. A

tych, **pominiętych i niewątpliwie pominiętych ze szkodą dla Komitetu, jest wielu.** Nie wymieniamy nazwisk; ci, którzy znają skład Komitetu i listę weteranów lwowskiego sportu, wiedzą, o kogo chodzi.

Wreszcie nie może przyczynić się do propagandy prac Komitetu fakt, że — skoro kompletowano go według klucza korporatywnego — zlekceważono prasę sportową. Powołani bowiem ad personam dwaj dziennikarze sportowi, reprezentują z natury rzeczy tylko — dwa organy prasowe, bez upoważnienia i **bez odpowiedzialności** za resztę.

Nie chodzi tu o ambicje osobiste, które przy poważnej i trudnej linii prac Komitetu znalazłyby najmniej pola do popisu. Chodzi o logikę, o to, by działalność Komitetu nie napotykała na dysonanse i trudności, niepotrzebne zgola i łatwe do uniknięcia.

Wypada zaznaczyć, że skład Komitetu został zaproponowany przez poprzedni Zarząd miasta.

Co do programu Komitetu — zwróćmy uwagę na dwie niewłaściwości. Jedna — to zamierzone **inwestycje na torze saneczkowym** (droga Kisielki). Pomijając położenie tego toru, możliwie dalekie od wszystkich punktów miasta należy pamiętać, że mimo wkładów pozostanie on takim, jakim go czyni konfiguracja terenu — złym.

Ostry, psujący szybkość zakręt, silny spadek przy małej długości i brak wygodnej drogi powrotnej — wszystko to nakazywało raczej wyszukać wśród wielu idealnych terenów najbliższej okolicy Lwowa **miejsce odpowiedniejsze** i tam poczynić inwestycje, któreby **trwale i wzorowo rozwiązały zagadnienie saneczkarskie** naszego miasta.

Druga uwaga dotyczy pływalni. Komitet, przyznając, że jest ona rzeczą konieczną, **odłożył ją do przyszłego budżetu.** Równocześnie przeznaczył 20.000 zł. na rzecz boisk. Tymczasem pływalnia jest **pilniejsza**, bo boisk jest ilość jeśli nie dostateczna, to znaczna. Sam Komitet przyznaje, że stoją one pustką. I wreszcie 20.000 — kwota na pływalnię poważna, **jest niczem, gdy ją się rozdzieli na „budowę stadionu, boisk, skoczni i TZR“.** Wogóle Komitet, dysponując budżetem, dość szczupłym, **rozdrobniał go na tyle celów, że żaden z nich nie zostanie osiągnięty.** Ani 20 karabinów nie pomoże akcji p. w., ani 30 par nart nie ocali narciarstwa, ani „umundurowanie“ za 6000 zł. nie zbawi nikogo. Zamiast pełny strumień skierować w miejsce najważniejsze, rozdrobiono go na „szczypty“. A to jest **sprzeczne z zasadą zdrowej i owocnej gospodarki.** E.

ski, który dla zapoznania szerszego ogółu z istotą zawodów, specjalnie en miniature przygotował przeszkody, składające się na parcours konkursowe — które przez grzeczność p. Wronskiego umieszczone w oknach wystawowych tej firmy, pouczą laika o treści zawodów.

Dojazd tramwajami prawie że pod sam tor konkursowy, „też powinien przyczynić się do wzmożonej frekwencji.

Dr. Wa. K.

Lwów otrzymuje trzeci tor ślizgawkowy.

Lwów, 3. grudnia.

Lyżwiarstwo uzyskuje w roku bieżącym we Lwowie tak dogodne warunki, że byłoby wprost skandalem, gdyby nie ruszyło w sezonie z marcowego punktu i nie wysunęło się w Polsce na czołowe miejsce.

Rzesze lyżwiarские przyjmą z niekłamną radością wiadomość, że obok LTS i Pogoni otwiera również i **40 pp. własny tor lyżwiarский na Pohulance**, odpowiadający wszelkim wymogom. Tak więc prawie **wszystkie dzielnice Lwowa**, uzyskują możliwość korzystania ze sportu lodowego, zasługującego ze względu na swe **wielkie walory** na jak najszerze uwzględnienie. Spodziewamy się, że mieszkańcy grodu naszego skorzystają z dogodnej sposobności i z chwilą nastania mrozów **wszystkie trzy toru** zapełnią się żądną przyjemności z mowych publicznością. Otwarcie trzeciego toru wywrze też **nadzwyczaj dotąd wpływ na rozwój hokeju lodowego**, który uzyskuje jeszcze jedno miejsce do ćwiczeń i rozgrywek.

Tor 40 pp. będzie we Lwowie największym, obejmuje bowiem 10.000 m. kwadr. Obwód 390-cio metrowy, umożliwi urządzenie zawodów w jeździe szybkiej. Oświetlenie zainstalowane zostało za pomocą **9 ogromnych lamp**, dających razem światła o sile około **9000 świec.** Duża, murowana szatnia, doskonale ogrzewana i wygodnie urządzona zapewnia całkowitą wygodę. Tani bufet, codziennie koncert orkiestry wojskowej, nadzwyczaj wygodne połączenie tramwajowe (3, 6, 7), dojeżdżenie do ślizgawki oświetlonej i wygodne (3 minuty od przystanku tramwajowego) **uzupełnia wartość ślizgawki.** Na uwagę zasługują ceny wstępu. Ceny te są **niższe od 50 do 30 proc.** od cen na innych ślizgawkach.

Ceny sezonowe ustalono następująco: dla osób cywilnych 18 zł., dla uczniów i wojskowych 12 zł., dla przyrzeczonych wojsk. 10 zł. Karta opieki bez prawa ślizg. 6 zł. Sezonówki nabywać można codziennie **w kancelarii pułkowej 40 pp.**, ulica Piotra i Pawła l. 28, od godz. 15 do 19 (3 do 7).

Dziś i jutro konkursy hipiczne.

ZGŁOSZENIA NAPŁYNEŁY BARDZO LICZNIE.

Lwów, 3. grudnia.

Stosownie do zapowiedzi odbędzie się w dniu dzisiejszym tj. w sobotę i w niedzielę, każdorazowo o godz. 16, **konkursy hipiczne** w Oddziale konnym Sokoła-Macierzy przy ul. Cetnerowskiej.

W pierwszym dniu konkursy hipiczne w Oddziale konkursu otwarcia dla koni, które nigdzie **żadnej nagrody nie wzięły**, konkurs dla pań 8 przeszk. 1 m. wys.,/konkurs 1 m. 10 wys. otwarty dla wszystkich koni.

W drugim dniu konkursów: konkurs 1.05 wys. dla koni, które nagrody nie wzięły ani w podobnym konkursie, ani też we wyższym (jako konsekwentnie przeprowadzony dalszy etap konkursu otwarcia), konkurs pocieszenia dla pań, konkurs 1 m. 20 wys. otwarty dla wszystkich koni. Przeszkody zupełnie nowe i urozmaicone.

Dotąd zgłosili udział pp. oficerowie **z 14 p. ul.**, przyczem dodać należy, że duża ilość zgłoszeń już wka-

zuje na intensywnie podjętą pracę w pułku, która napewno wyda pożądane dla sportu rezultaty, **13 DAK**, bardzo popularny we Lwowie, **6 p. strzelców konnych** z Żółkwi przysyła sympatyczną reprezentację w osobach por. Konopki, Szostakiewicza i ppor. Pałki, oraz 4 konie, świetny w stylu rtm. Mitraszewski na 2 koniach, mjr. Komorowski ogromnie popularny i b. zasłużony na torach wyścigowych zaprezentuje na konkursach swoją „Prawnuczkę“, wreszcie poważny konkurent p. Leon Krzeczunowicz staje na fenomenalnej „Taubicy“ — w końcu nadmienić należy, że napływają jeszcze dalsze zgłoszenia i prawdopodobnie jeździć także będzie **drżyna 6 DAK i 10 DAK**, jako bardzo groźni konkurenci. Z powyższego zatem wynika, że zawody będą bardzo ciekawe i emocjonujące.

Dalszą rękością udania się zawodów stanowi fakt, że wszystkimi przygotowaniem kieruje osobiście b. zasłużony na niwie sportów hipicznych i gosp. toru p. **Tadysz Florjań-**

Szanse naszych szermierzy w najbliższej Olimpiadzie.

JAK TO BYŁO W PARYŻU? — FAŁSZYWA KALKULACJA. — PESYMISTYCZNE HOROSKOPY.

Lwów 3. grudnia.

Polska brała dotychczas udział w szermierce na Olimpiadzie paryskiej i w walkach eliminacyjnych drużynowych na szable była na ostatnim miejscu z 14-tu narodowości, biorących udział w turnieju. Drużyna nasza poniosła wów czas w dwu spotkaniach 28 klęsk (na 32 możliwych). Następnie drużynami były drużyna angielska i grecka z 24 klęskami każda. Pokonali nas Holendrzy i Amerykanie; Amerykanie odpadli następnie w 2-giej eliminacji, Holendrzy doszli do finału zajmując 3 miejsce. Od tego czasu mieliśmy spotkania drużynowe międzynarodowe z Czechosłowacją i z Rumunją. Po uprzedniej klęsce ostatnie spotkanie z Czechosłowacją w czerwcu b. r. dalo naszej drużynie zwycięstwo w szabli w stosunku 9—7. Spotkanie z Rumunją w szabli przed niedawnym czasem we Lwowie przegraliśmy z honorem. Poza to szermierze nasi nie zajęli żadnego miejsca w szabli na żadnym z zagranicznych turniejów.

W „Stadjonie“ z czerwca b. r. ukazał się artykuł p. A. Papée'go, jednego z czołowych polskich szermierzy, w którym tenże, opierając się na pobiciu drużyny czeskiej stwierdza, iż „jest parę drużyn w Europie, które pobić musimy i jest parę, które pobić możemy“, oraz uważa, że szanse naszej drużyny na najbliższej Olimpiadzie będą znacznie większe niż na paryskiej.

Przykro mi stwierdzić, że zdania tego nie podzielam. Pobicia drużyny czeskiej nie uważam za pobierz gdyż drużyna ta — co musimy sobie otwarcie powiedzieć — nie była drużyną olimpijską. Olimpijską drużynę czeską w szabli składają pp. Dvorzak, Svoreczik, Lada, Oppl, Jungmann, Barta, Lada, Józef Vavra. Drużyna pokonana przez naszą w Pradze, składała się z pp. Hruczizka, Beznoski, Pfeiffera i Zdenka Vavry, to znaczy nie było w niej ani jednego członka czeskiej drużyny olimpijskiej. Gdy weźmiemy ponadto pod uwagę, że w mistrzostwie Czech w szabli p. Hruczizka był piątym, p. Beznoska trzecim, a pp. Pfeiffer i Zdenko Vavra bez miejsca, musimy nabrać przekonania, że drużyna nasza miała do czynienia z typowym „drugim kompletem“. Zwycięstwo więc nasze jest wprawdzie kompromitującym dla czeskiego kapitana sportowego, który zbytnio zlekceważył uprzednio pobitą drużynę polską, nie stanowi jednak wykładnika stosunku siły obu drużyn. Drużyna olimpijska czeska będzie zdaje się tą drużyną, która nas „będzie musiała pobić“.

Pozostają do wyszukania te, które my „pobić musimy“. I to jest dla mnie zagadką, czy P. Papée myślał pod tem pp. Seligmana, Brookfielda, Corble'a, Hammonda, Kershawa; Marsha, Martina, Sherriffa szablówą drużynę mglatego i dumnego Albionu, czy też może synów słonecznej Grecji, potomków Achillesa pp. Georgiadesa, Triantafillakosa, Nikopolulosa, Skotidasa, Kocjasa, Charamisasa, Botassisa i Ekonomu. Obie te drużyny odegrały na ostatniej O-

limpiadzie jednak rolę lepszą od naszej i nie mamy żadnych, ale to żadnych pozytywnych danych, by sądzić, że nie poszły one naprzód w sporcie o tyle przynajmniej, o ile poszła w nim naprzód nasza drużyna.

Pozostawały by narodowości, które w paryskiej Olimpiadzie nie brały udziału. I tu od razu spotykamy Austriaków i Niemców. Przypuszczam, że obie te drużyny nie są z tych, które „pobić musimy lub możemy“, zważywszy wysoki poziom szermierki w obu tych krajach, a specjalnie w Austrii. Trudno więc będzie znaleźć dla nas ofiarnego kózła.

— Ach, że też ta Litwa lub Estonia nie ma drużyny szablowej.

Po raz drugi już przychodzi mi

grać rolę kruka, w obec iluzji naszych czołowych szermierzy. Przed Olimpiadą paryską był to p. Winkler, który w szeregu artykułów, wyraził sobie drogę od polskiej granicy aż do Paryża przeciwnikami, których chciał pokonać, a po powrocie smętnie przyznał mi rację, utyskując, że specjalnie Amerykanie „bardzo mocno“ bili. Obym tym razem racji nie miał, i oby i ci, których „musimy“, i ci, których „możemy“ pobić, nie dali nam „lupnia“, jak mawiał znamienity szermierz Imci Pan Zagłoba.

Dlaczego iak jednak jest, dlaczego nasze drużyny bite są prawie wszędzie gdzie tylko się pokażą, postaram się wyjaśnić w następnym artykule.

Inż. W. Mańkowski.

Z przygotowań narciarskich.

CO ZAPOWIADA POGOŃ?

Lwów, 2. grudnia.

Sekcja Narciarska L. K. S. Pogoń organizuje kursy narciarskie dla dorosłych i młodzieży pod kierownictwem kpt. sport. p. Prugara. Kurs dla dorosłych rozpoczyna się 5 grudnia br., kurs dla młodzieży rozpoczyna się 10 grudnia br. Bliższych informacji udziela Sekretariat Sekcji: Nabelaka 31. II. p. w poniedziałki od 4 do 5. We wtorki i piątki od godz. 7—8-mej wiecz. w sali gimn. szkoły im. Staszica (róg Podwale i Skanbikowskiej) odbywają się **lekcje gimn.**, prowadzone przez p. por. Barana. Na lekcje te obowiązani są uczęszczać bezwarunkowo wszyscy czynni członkowie Sekcji, z wyjątkiem zawodników biorących udział w Ośrodku przedolimpijskim.

Członkowie Sekcji posiadający legitymacje P. Z. N-u (czarne) powinni nawiązać do dnia 10 grudnia br. złożyć je wraz z kwotą 2 zł. 50 gr. celem uzyskania **prolongaty**, w przeciwnym bowiem razie nie będą mogli korzystać ze **zniżek kolejowych** w bieżącym sezonie stosownie do komunikatu PZN Nr. 5/27. pkt 4). Wkładki członkowskie winne być bezwzględnie uszczone do dnia 5 grudnia br. na ręce skarbnika (p. Portha Józefa, Lwów, ul. Ochronek 1. 4) lub sekretarza (Nabelaka 31). **Wycieczki**, uszeregowane przez członków Sekcji, muszą być zgłaszane co najmniej na 24 godzin naprzód u kpt. sportowego p. Prugara, ul. Sipińskiego 1. 7. Uchylający się od powyższego nie będą mogli korzystać

ze schroniska Sekcji w Tuchli. Zwraca się uwagę, że we wspólnych wycieczkach Sekcji mogą uczestniczyć tylko ci, którzy wykażą się świadectwem ukończenia wymienionego w punkcie 1) kursu narciarskiego.

ZE SEKCJI NARCIARSKIEJ CZARNYCH.

28 listopada odbyło się walne zgromadzenie sekcji narciarskiej Czarnych. Po sprawozdaniu ustępującego Zarządu wybrano **nowy wydział** w następującym składzie: prezes: Antoni Uwierca; wiceprezesi: dyr. A. Bischof, mjr. Dyboski, dr. Z. Rucker, przodownik prof. Markowski, sekretarz i skarbnik Stobiecki, kapitan sportowy i gospodarz Sz. Witkowski; członkowie: inż. Dudryk, inż. Zboril, dr. Rappaport, J. Walczak, J. Jarzyna, L. Pawłowski.

S. N. Czarnych zapewniła sobie w roku bieżącym **szereg kwater** w Sławsku, z których korzystać będzie obok członków również i **młodzież szkolna**.

4 bm. otwarty zostaje w Sławsku **kurs dla początkujących i zaawansowanych narciarzy**. Zgłoszenia przyjmuje p. S. Witkowski w sobotę w pościugu do Sławska. Kursa odbywać się będą **każdej niedzieli w Sławsku**, o ile zgłosi się odpowiednia ilość uczestników i będą odpowiednie warunki śniegowe. Zgłoszenia oraz zamawianie kwater uskuteczniać należy w **poniedziałki i czwartki** w sekretariacie klubu (ul. Rutowskiego 8) między 7—8 wieczorem.

Trzy Olimpiady piłkarskie.

A MOŻE JESZCZE KTO?

Rok 1928 przynosi nam — jak wiadomo — **IX. Olimpiadę**, w której ramy wchodzi również **igrzyska piłkarskie**. Sprawa odszkodowań, przyznanych przez Komitet Olimpijski piłkarzom, wywołała pewien ferment, z którego skorzystać chcą osoby trzecie.

W ostatnich czasach pojawiła się w prasie wiadomość, że **Czechy organizują igrzyska słowiańskie z udziałem Polski, Jugosławii i Bułgarii**. Plan ten jest bardzo realny, tembardziej, że projektodawcy przewidują termin rozgrywek na **jesień**, co nie kolidowałoby z turniejem amsterdamskim.

Inaczej przedstawiają sobie sprawę **Węgrzy**. Węgierski Zw. Amatorski nosi się podobno z zamiarem zorganizowania już **na wiosnę 1928 roku igrzysk amatorskich w Budapeszcie**. Wieści lansowane z Budapesztu są **bardzo prawdopodobne**, gdyż Węgrzy wykorzystują obecnie każdą sposobność, by zwrócić na siebie uwagę. Za wszystkimi ich imprezami kryją się cele polityczno-propagandowe.

Każdy powinien zostać członkiem L. O. P. P.

Komunikat LZOH Nr. 2.

Lwów, 3. grudnia.

P. I.: Niniejszym zawiadamiam się wszystkie Kluby oraz Stowarzyszenia sportowe LOZHA, że **oficjalnym organem LOZHA jest „Gazeta Poranna“**, gdzie zamieszczane będą wszelkie zarządzenia, odnoszące się do klubów, jak i samego Związku.

P. II.: Stosownie do uchwały LOZHA L. III/VII, rozlosowano rozgrywki o Mistrzostwo Lwowskiego Okręgu w następującym porządku: I. para Czarni—Lechja; II. para LTL—Pogoń. III. para Pogoń—Lechja.

Klasa A, Kluby na pierwszym miejscu są gospodarzami. Przypuszczalne terminy 17 — 18 — 25 — 26 grudnia br.

W klasie B — LTL—Pogoń rez., Hasmonea — AZS., AZS. — Pogoń rez.; LTL. — Hasmonea, Hasmonea—Pogoń, LTL. — AZS.

P. 3.: Uchwałą Zarządu LOZHA z dnia 29 listopada br. L. III/VII W, powołano do komisji rewizyjnej: pp. inż. Uchanski, dra Mazara Bolesława, Strzeleckiego Jana; do sądu rozjemczego: inż. Kikiewicza Romana, dra Zajęca oraz dra Steisla.

P. 4.: Przypomina się Klubom załatwienie p. 1. komunikatu Nr. I.

P. 5.: Kluby oraz stowarzyszenia sportowe mające w łonie swoim sekcje hokeja na lodzie, a dotychczas nie zgłoszone w LOZHA, winne zgłosić przystąpienie w jak najbliższym czasie. Prezes: Bystrzonowski Kazimierz. Sekretarz honorowy: Blicharski Tadeusz.

Kronika.

DO P. T. Klubów! Z nastaniem sezonu marowego zasypywani jesteśmy najrozmaitszymi komunikatami. Świadczą one o wprawdzie o sprawnej pracy sekretariatów, dla redakcji jednak stają się poważnym utrudnieniem, ponieważ wobec nawału materiału stale walczymy z brakiem miejsca. Zwracamy się zatem do klubów i organizacji sportowych, by komunikaty swe ograniczały do minimum, by dotyczyły one istotnych zdarzeń interesujących cały ogół sportowy, a nie kilka członków klubu. Zaznaczamy, że w żadnym wypadku nie będziemy zamieszczać ogłoszeń o dancinguach i t. p. imprezach rozrywkowych. Z całą gotowością natomiast otwieramy szpalty dla zawiadomień o imprezach sportowych, otwarciu kursów, walnych zgromadzeniach. Chętnie powitamy również informacje, tyczące się personalnych zmian, planów i t. p. W celu ułatwienia klubom pracy w tym kierunku zadowolimy się wiadomościami telefonicznymi, które kierować należy pod nr. 15 w godzinach 11—12 przed południem. Podkreślamy przytem, że zainteresowanie nasze sięga poza kluby piłkarskie i klasę A!

Doroczny sejmik piłkarski. Walne Zgromadzenie LZOPN-u odbędzie się 6. i 7. stycznia 1928. Lokal i godzina otwarcia w. zgrom. podane zostaną później.

Doroczne Walne Zgromadzenie Ż. K. S. Hasmonei odbędzie się w niedzielę dnia 4. bm.

WISŁA OZY S. V. FÜRTH?

Lwów, 3. grudnia.

Krakowskie pisma podały, że **Wisła** zaproszono została na Boże Narodzenie przez Slavię do Pragi. Wedle informacji pism praskich gra Slavia 26. grudnia z S. V. Fürth we Fürth, a więc poza Pragą?

KURJER ŚW. MIKOŁAJA

opracowany przez DZIAŁ REKLAMY I PROPAGANDY TOW. WYDAWNICZEGO „ATENEUM“

we Lwowie, Zimorowicza 5.

Pamiętaj o przyszłości Swoich najbliższych.

Mądrym i praktycznym upominkiem na św. Mikołaja jest polica sekuracyjna.

Najkorzystniej załatwia wszelkie ubezpieczenia

Powszechne Tow. Ubezp.

„KOTWICA“ S. A.
we Lwowie, Sykstuska 8.
Telefon 37-26.

Czem chata bogata tem rada.

Prysłowie to należałoby zmodernizować następująco:

Gdy chata bogata jest w niej cerata.

Praktycznym podarkiem na Św. Mikołaja jest cerata na stół i chodnik z linoleum.

„CERATOPOL“
we Lwowie, Batorego L. 16.

RADJOTELEGRAMY

Paryż.

Największy sukces na międzynarodowej wystawie mody odniosły kapelusze lwowskiej pracowni „Chic Parisien”. — Entuzjazm niebывały. Paryżanki wyjeżdżają do Lwowa, by zaopatrzyć się w kapelusze tej firmy.

Podpisano: Królowa Moda.

Ciekawym podajemy bliższy adres:

„CHIC PARISIEN“

we Lwowie, ul. Akademicka 5. Tel. 3888.

Hallo! Radio!

Stacja Niebo!

Fala 888999!!

Św. Mikołaj oznajmia tym wszystkim im którzy Go pytają, co zakupić Swoim najbliższym na dzień 6. grudnia, by się udali do

Wytwórnii aparatów
i Radjo-Laboratorium
Walerjana Drabika
we Lwowie, ul. Sykstuska 17.
Tel. 736.

i zakuili aparat radjowy. Jest to upominek trwały, sprawiający wielką radość w domu, a przytem niedrogi.

U WRÓZBIARKI.

Od kilku dni nie mówią w sferach towarzyskich Lwowa o niczem innem, tylko o słynnej hinduskiej wróżbiarce Joga Tagore, która do nas przyjechała.

Pan Jerzy X. ciekaw był również dowiedzieć się czegoś o swej przyszłości. A trzeba tu zaznaczyć, że p. Jerzy X. miał młodą i piękną żonę.

Joga Tagore spojrziała swemi głębokimi oczyma na p. Jenzego, długo trzymała jego dłoń i rzekła:

— Jesteś szczęśliwym małżonkiem, masz żonę, którą kochasz nad życie i chcesz Jej sprawić przyjemność. Udaj się przeto dziś jeszcze do magazynu Ciechulskiego i Syna przy ul. Legjonów 5 i kup Jej upominek na św. Mikołaja. Ujrzysz u Ciechulskiego olbrzymie zapasy najgustowniejszych upominków, jak: torebki, parasolki, modną biżuterję, wachlarze, nessesery, wszystko wogóle, czego pięknej pani potrzeba. A dodam Ci jeszcze, że zadziwią Cię niskie ceny.

Pan Jerzy podziękował wróżbiarce za dobrą radę i pospieszył do magazynu Ciechulskiego i Syna.

Wybór upominku na św. Mikołaja jest niejednokrotnie trudny.

Radzimy Wam przeto udać się do magazynu

ADOLFA AUERBACHA
w Ryńku L. 20.

gdzie możecie nabyć najmłodniejsze materiały, crepe de chine, crepe de georgette, crepe satine, welour ch fone, dzęty, koronki, kwiaty i t. d.

Nawet najwybredniejszy Waz gust będzie zadowolony, zobaczcie, co za śliczności sprowadziła ta firma z zagranicy.

KOCHANY MĘŻU!

Najłatwiej będzie, gdy tą drogą zawiadomię Cię, że potrzeba mi perfum, pudru, mydła, przyborów do manicure, wody kolońskiej i innych rzeczy toaletowych. Wiem, że chcesz mi zakupić tylko rzeczy te najlepszego gatunku.

Byś się przeto długo nie zastanawiał, podam Ci adres źródła, gdzie się stale w powyższe cuda zaopatruję. Otóż pamiętaj:

Tylko Drogerja **BOMSEGO** przy ul. Akademickiej (Hotel George'a)

A pospiesz się!!!

Twoja Żona.

Nie jeden z Was

zakupi jako upominek na św. Mikołaja papierosnice, pierścien, nakrycie srebrne.

Przedmioty te stanowią miłą pamiątkę dopiero wówczas, gdy zaopatrzone są w monogramy. Monogram wykonana szybko, gustownie i niedrogo pracownia rytownicza

I. Goldgeiera

we Lwowie, ul. Sykstuska 17. Tel. 37-25.

BAJKA.

Zył sobie pewnego razu król. A miał córkę tak uroczą i śliczną, że o rączkę jej starali się królewicze całego świata. Królowna obiecała zostać żoną tego, kto jej najpiękniejszy upominek przyniesie.

Znosił jej piękne i bogate dary, lecz żaden nawet laskawszego spojrzenia wzmiąć nie otrzymał. Aż królewicz jeden, któremu na imię było Lew, przyniósł jej tak cudnie piękny pierścien, kolczyki i kolję, że zachwycona królowna bez namysłu białą swą rączkę mu oddała. Chciała jedynie wiedzieć, gdzie nabył te bajkowe klejnoty. Odpowiedź była krótka: w Lwim Grodzie, przy ulicy Akademickiej 6, znajduje się ten czarodziej, który tak cudnie skarby posiada i sprzedaje je w magazynie jubilerskim

WŁADYSŁAWA BUSZKA

Jadwiga Swosarska

słynna gwiazda filmowa, przyjechała umyślnie na występy do Lwowa, by kupić w magazynie

„Romana“
przy ul. Akademickiej Nr. 8.
Telefon 3505.

piękny kapelusz, szal i kwiaty.

Tak pięknych rzeczy nawet w Warszawie nie widziała

Magazyn powyższy poleca upominki na św. Mikołaja.

CO DOSTANIE MARYSIA?

Zosia dostanie na Św. Mikołaja kapelusz, Kasia buciuki, ale Marysia dostanie najładniejszy upominek. Zgadnijcie co? Otóż dostanie prześliczną dancingową toaletę, która wzbudzi podziw mężozyn, zazdrość kobiet. Św. Mikołaj zdradzi Wam tajemnicę, gdzie ten śliczny materiał na sukienkę kupiony. Otóż, we Lwowie przy ulicy Halickiej 14, znajduje się magazyn nowości dla pań pod firmą

BERTEL I FEIN.

Każda piękna pani kupuje tam materiały i długo niemi się cieszy.

DOKĄD ZOSIA TAK CZĘSTO CHODZI?

Panna Zosia, śliczna paniątka, wychodzi od kilku dni zaraz po obiedzie z domu i wraca rozmarzona.

Zdziwiło to jej tatusia i postanowił ją śledzić. Idąc krok w krok za nią, doszedł do placu Kapiulnego, gdzie pod Nr. 1 mieści się skład futer

S. STĘPKOWICZA.

Zosia stanęła przed jedną z wystaw, oczy jej się jarzyły. Ale czego też tam nie zobaczyła! Najwspanialsze futra, jakie tylko szluka kusińska wymyśleć mogła, pysznily się za wystawą.

— O to pannie chodzi, pomyślał tatus, futra Ci się tak podobają. Hm, św. Mikołaj nadchodzi, a możeby tak córeczce jakoweś futro kupić. Ale pewnie bardzo drogie. No, niema rady, spróbuje. Wszedł do sklepu, zapytał o cenę. Aż się zdziwił, że tak wspaniałe futra tak stosunkowo nie wiele kosztują.

Wybrał futerko na dogodnie warunki spłaty i polecił firmie odesłać je 6. grudnia rano.

Zosia nawet nie wie, jaka radość ją w dniu św. Mikołaja czeka.

Piękne Panie!

Nie zastanawiajcie się zbyt długo nad tem, gdzie się zaopatrzyć w tanie, ładne i modne toalety, lecz spieszcie do magazynu

M. EHRLICHHOFA
we Lwowie, Sykstuska 15

gdyż właściciel tej firmy sprowadził materiały na suknie i płaszcze, trzymając się trzech zasad:

MODNIE,

ŁADNIE

I TANIO,

KTO KOCHA DZIECI

niech zaraz pospieszy do Fabryki wózków dla dzieci i mebli bambusowych pod firmą:

F. BRANDT

we Lwowie, ul. Sykstuska 19. Tel. 3107 i niech tam zakupi wózek dla dziecka, wózeczek dla lalki, wyroby koszykarskie lub bambusowe. A wiadomo we Lwowie, że firma Brandt jest solidną, a ceny tam są niskie

Na uroczystość św. Mikołaja czekają dzieci. Jest On dla dzieci najmilszym Świętym. Ileż to radości w tym dniu, ile szczęścia.

Każdy Lwovianin wie o tem dobrze, największe źródło zakupu garderoby dziecięcej przeróżnych trykotów, upominków dla dorosłych mieści się pod firmą

„SPORT“

PRZY PLACU HALICKIM 1. 3.

Długo się nie jeden zastanawia nad tem, jaki upominek zrobić miłej osobie na Św. Mikołaja.

Czy może być coś praktyczniejszego nad bieliznę? lub płótna? Udaj się przeto dziś jeszcze do znanej we Lwowie firmy

Bracia Starzewscy
przy ulicy
Halickiej 16

gdzie nabyć możesz bieliznę męską, damską i dzieciną od najskromniejszej do najwykwintniejszej.

Czy możesz sprawić na św. Mikołaja większą przyjemność drogiej Ci osobie, jak zaprowadzić ją do

Atelier Fotograficznego

„ATA“

we Lwowie ul. Piekarska 1c.

Zakład wykonuje zdjęcia szybko, artystycznie i tanio.

Jasne jak słońce!

Poco się głowić i delibrować co kupić na Św. Mikołaja?

Bierzmy przykład z mądrych ludzi, którzy zakupują praktyczne i piękne podarki w starej, zaszczytnie znanej firmie

W. Iżyckiego
Lwów, Kopernika 3.

a to:

Kłody puchowe i wełnane,
Koce, Poduszki, Kapy, Portjery,
Firanki, Dywany, Prześcieradła,
Poszewki i Materace

po cenach bajecznie tanich.

Chodźmy więc
do Iżyckiego!!!

Na Św. Mikołaja

Czas obdarzyć milusińskich.

Książkę, zacny pedarunek

k u p

w księgarni Ossolińskich

Lwów, pl. Halicki 1. 12 a.

LYA DE PUTTI WE LWOWIE!!!

Sensacja nad sensacjami! Jedna z największych gwiazd srebrnego ekranu przyjeżdża do Lwowa. Sprytny reporter dowiedział się od divy w Hollywood, że celem jej wycieczki za Ocean jest dlatego Lwów, że chce zaopatrzyć się tu w materiały na suknie do najnowszych filmów, który ma być superszlagerem. Chce mieć takie suknie, jakich mieć nie będzie ani Pola Negri, ani Gloria Swanson, ani Liana Gish. Przez wywiadowców dowiedziała się, że jest taki magazyn materiałów we Lwowie przy ulicy Halickiej 18 pod firmą **PAWEŁ HOCHMAN.**

Co kupić

mężowi lub innemu
mężczyźnie

na Św. Mikołaja

Problem to nielada do rozwiązania. Brylanty to rzecz droga. Zegarek już ma. Ale tak naprawdę, to mu się przyda ubranie. Takie ubranie z najlepszych materiałów angielskich i krajowych wykonuje solidnie i modnie, po cenach umiarkowanych renomowany magazyn krawiecki

Bernarda Menkera

we Lwowie, ul. Sykstuska L. 2.

Tel. 31-17.

BACZNOŚĆ!!!!

UWAGA!!!!

Mężu!! Nie zastanawiaj się długo i kup mi

kapelusze

w magazynie „AURELIA”
Pl. Marjański 5.

Widziałam tam na wystawie przepiękne modele!!!

Przy telefonie.

--- Halo! Czy to ty Zosiu?

--- Ja, Ireno. Dobrze, że dzwonisz, muszę się Ciebie poradzić, co i gdzie kupić mam mężowi na Św. Mikołaja.

--- Dobrze się zwróciłaś, bo mogę Ci udzielić rady, jako że sama dużo czasu straciłam na oglądanie wystaw. Otóż polecam Ci magazyn nowości dla panów pod firmą

„THE GENTLEMAN”

przy pl. Halickim 12. Telef. 21-64.

Dostaniesz tam prześliczne krawaty, doskonałą bieliznę piękne bonjourki, szale, pullovery, kamizelki wełniane, kapelusze, laski, śniegowce, kalosze. Czego tylko dusza zapagnie. Wybór nowości olbrzymi, ceny tak niskie, że się zdziwisz. Usługa uprzejma, dobrze Ci doradzą. Krótko i węzłowato: Nie zastanawiaj się długo, kochana Ireno, idź natychmiast do Gentlemana, a sprawisz mężowi miłą niespodziankę na Św. Mikołaja.

REALNA WARTOŚĆ.

Nawet we wieku pary, elektryczności, samolotu i radja, ta jedna prawda pozostała niezmienną, że prawdziwą, realną wartość posiada ZŁOTO I DROGIE KAMIENIE.

Jeśli tedy chcesz sprawić Swym najbliższym upominek trwały i piękny w dniu Św. Mikołaja, kup im przedmiot wartościowy ze złota lub srebra.

Wielki wybór kosztowności poleca
S. A. ROPSCHITZ, Jubiler i złotnik.
Lwów, Sykstuska 16. Telefon 4487

Jeśli chcesz na Św. Mikołaja zrobić miły i piękny upominek Pani Twego se ca, udaj się do Magazynu

ACKERA I BLANCA

przy placu Marjańskim 8

gdzie o rzymarz najpiękniejsze modele sukien, futer, paszy, szali i t. d.

— Dokąd tak spieszysz, Mój Drogi!

— Idę poczynić zakupy Mikołajowe dla mojej żony i dzieci do Firmy „TRYKOT” gdzie nabyć można bardzo ładne swetry, rekawiczki, bieliznę etc.

Firma „Trykot” mieści się przy ul. Halickiej 1. 21. tel. 2688.

Wybór olbrzymi! Ceny niskie! Uwaga na firmę „TRYKOT”.

Rozwiązanie łamigłówek.

W upominku na Św.

Mikołaja dajcie o buwie.

Obuwie jest upominkiem praktycznym, w wielkim wyborze do nabyć w magazynie

MIKADO

We Lwowie ul. Akademicka 20

Telefon 838.

Wybornym upominkiem

Na Św. Mikołaja jest obraz artysty malarza.

Wybór obrazów najlepszych mistrzów w Salonie Sztuki

Z. REIZESA

we Lwowie ul. 3. Maja 11 a.

Nasza 100 złotych wyprawa:

1 serwis obiadowy na 6 osób porcelanowy sztuk	25
1 serwis do kawy lub herbaty porcelanowy sztuk	9
1 serwis szklany na 6 osób rżnięty sztuk	25

razem sztuk 59

Wszystkie trzy komplety razem za 100 zł. sprzedaje na Św. Mikołaja i na gwiazdkę

firma **Józef Verständig** L W Ó W
Jagiellońska 4

Szklany porcelany, szkła i kryształowy.

Zobacz wystawę. Cena okazjna dla udostępnienia szerokiej Klienteli nabycia porcelany i szkła na Św.ęta.

Na dancingu.

Północ minęła. Zabawa dochodzi do zenitu, muzyka jazzbandowa oszałamia.

W loży siedzi dwóch panów, którzy tańczące pary obserwują. Jednym z panów jest wybitny artysta rzeźbiarz, chlubca stolicy, drugi to znany we Lwowie lew salonowy.

— Przyznaję jednakże, że Lwowianki to szykowne niewiasty. Szczególnie nogi mają ładne, odezwał się artysta. Co mię jednakże uderza, to, że niejedna ładna nóżka, którą tu widzę, jakoś przecież tak wygląda, jakby jej czegoś brakowało. Niektóre zaś nóżki, choć nie tak idealnie zbudowane, wyglądają poprostu czarodziejsko.

Lwowianin uśmiechnął się.

— Zdradzę Panu pewna tajemnicę. I ja niejednokrotnie zastanawiałem się nad tem, czemu przypisać należy taki szyk i elegancję niektórych nówek naszych pań. I dowiedziałem się, że jest to zasługą pewnego ozarodzieja, umiającego dobierać pożyczoski. Jest on artystą w swym zawodzie. Ma tak olbrzymi wybór pożyczoch, że każda Pani dostanie w jego składzie to, czego pragnie. Gatunki, koloru, wielkość do wyboru. Konia z rzędem temu, kto nie otrzyma żądanej pary pożyczoch. Panie nasze znają to popularne we Lwowie źródło doskonałych pożyczoch, mieszczące się przy ul. Piekarskiej bez 1b. i śmiało stwierdzić mogę, że nikt we Lwowie ani jednej eleganckiej Pani, która by się nie zaopatrywała w pożyczochy u KOLPANA.

Te wszystkie Panie, których nóżki Panu się nie podobają, nie są napewne Lwowiankami, bo nie kupily pożyczoch w

Magazyn KOLPANA.

— Dziękuję Panu serdecznie za wskazówki, zaraz jutro kupię dla swej małżonki tuzin pożyczoch u KOLPANA. Będzie to naprawdę ładny upominek na Św. Mikołaja.

NA RAUCIE.

W kasynie odbywa się zabawa, muzyka Kordika gra najnowszy cherelestona. Ogólną uwagę zwraca na siebie pani Doktorowa W. Na łabędziej szyji lśni przepiękna kolja z pereł, w różowych uszkach błyszczą najczystszej wody brylanty. Ogólny zachwyt na sali. Tak pięknych kosztowności dawno nie widziano.

— Powiem ci coś w tajemnicy, — powiada pan Antoni do swej małżonki. Kupię ci również takie cacka, bo to nie są te drogie prawdziwe brylanty, lecz sztuczna biżuterja, którą nabyć można w nowo otwartym magazynie „Bijou” we Lwowie, przy ul. Legionów 1.

Na dzień Św. Mikołaja

CZEKAJĄ PANIE.

Dzień ten, przez rok oczekiwany, przynosi Im przecież tyle upominków.

A każda Pani wie dobrze, że najbogatszym źródłem materiałów na piękne sukienki jest magazyn

MENSCHA I HAMMERMANN,
W RYNKU, Nr. 16.

Ile tam pięknych rzeczy, można zaraz sprawdzić, bo firma przygotowała na Św. Mikołaja całe paki nowości.

Kto chce wesoło spędzić święta

niech spieszy do firmy

„SYRENA“ Lwów, Kazimierzowska 13.

gdzie nabyć można

Gramofony tubowe, szfkowe, walizkowe, kieszonkowe od 5 zł. tygodniowo lub miesięcz.

Ważne dla posiadaczy gramofonów!

Płyty gram. kraj. i zagr. we wielkim wyborze, od 10 płyt na dogodnych splatach.

DLA REKLAMY GRAMOFON I 5 PŁYT TYLKO 100 zł.

Trykoloży

Inserujecie w GAZECIE PORANNEJ

Bluzki, spodniczki, szlafroczy, półczochy oraz wykwinną bieliznę — poleca jako praktyczne podarunki na św. Mikołaja najtaniej Magazyn 55

GOLF

Lwów
Kilińskiego 1
naprz. Kaw. Wład

UNIEWAŻNIA się zgubioną książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Sambor na imię Dmytra Wolczańskiego z gminy Wolcze, powiat Turka.

10091-3

Znany w całym świecie

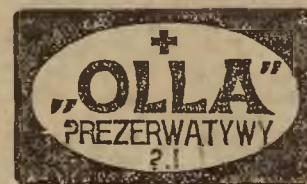
Fruelle au Co nac S'mone'a

Sanki dzieciinne

z oparciem od zł. 5 sprzedaje dla reklamy tylko

skład zabawek przy ul. Gródeckiej 69.

Uwaga na numer domu!

„OLLA“

Jedyna istniejąca kanclerstwo na markę św. a-tow, udowodniona zupełnie gwarancja za każdą sztukę. Ceny sprzedaży detalicznej za tuzin Nr. 1203 -

zł. 9.—, Nr. 1202 - zł. 5'40.

Podarki ze złota i srebra

Na św. Mikołaja i Gwiazdkę kupisz u firmy

S. A. ROPSCHITZ, Sykstuska 16.

HURTOWNIE i DETALICZNIE

RENTSCHNER, Legionów 37.

Fabryka Pantofli i Papuczy

Lwów, ul. Wronowska 4. (boczna Kopernika), poleca i wykonuje pantofle wszelkiego rodzaju papucze na podeszwie skóry rzanej i filcowej. Papucze na buciki a la śniegowce, buty do polowania i t. p.

8586-20

Zwierzchność miejska w Mostach Wielkich.
L. 2693, 27.

KONKURS.

Zwierzchność miejska w Mostach Wielkich powiatu żółkiewskiego, rozpisuje niniejszem konkurs na urządzenie światła elektrycznego dla całego miasta z tem wniesienia ofert do końca grudnia b. r. Informacje na miejscu.

Mosty Wielkie, dnia 26. listopada 1927.

Naczelnik gminy:
Roman Soroczyński.

Gramofony i Płyty

„HIS MASTERS VOICE“

(Głos swego pana)

„PARLOFON“ oraz nne krajowa i zagran.

poleca

„MELODJA“ Lwów, ul. KO ERNIKA 5.
Tel 8-59. 10.000 płyt na składz.
Na żądanie katalogi.

POSADY POSZUKIWANE

3 grosze za wyraz.

Wdowa po prywatnym oficjale szuka posady jako gospodynii u kawalera, do dworu lub na probostwie. Do Administracji pod „P. S.“ 10085

Młoda pani szuka posady do sklepu, apteki, jako towarzyszką do osób starszych lub dzieci. Najchętniej na wyjazd. Listy do Administracji pod „Św. Mikołaj“. 10096-2

Zdolna krawczyni szuka zajęcia w domu prywatnym; przyjmie też robotę do siebie. Lelewela 5, prawy parter. 10107

PROGRAMY lasowe ściśle w myśl ustawy wykonuje szybko po cenach konkurencyjnych inżynier leśnik. Łaskawe zgłoszenia Lwów, Krasieńskiego 29, parter. 10053-2

NAUKA I WYCHOWANIE

10 groszy za wyraz.

DZIAŁ rytmik i plastyki dla pań i dzieci w Instytucie tanców „Sten“, Grodzickich 2 — objęła prof Barbara Wolska. Wpisy 6—8. 10006-4

TANCÓW najnowszych wycza: Instytut tanców „Sten“, Grodzickich 2. Zaangazowany prof. Roth z Wiednia. 10005-3

MATRYMONIALNE.

12 groszy za wyraz.

DOKTOR medycyny, czterdziestu paru lat pragnie poznać w celu matrymonialnym inteligentną, przystojną, niezależną pod każdym względem, posiadającą we Lwowie mieszkanie do lat 36 kobietę. — Oferty poważne, możliwie szczegółowe, kierować: Kraków, Karmelicka 16 „Prasa“ pod „1881“. Odpowiem za tydzień. 10003

WOLNE POSADZ.

10 groszy za wyraz.

PANNA pisząca na maszynie poszukiwana. Zgłoszenia z podaniem warunków pod „Kancelarja“. 10105

TECHNIK budowlany lub architekt z praktyką, zdolny w projekcie, kosztorysach i kalkulacji zostanie przyjęty. Oferty z odpisami świadectw i próbką rysunkową nadsyłać do Admin. pod „Tylko pierwszorządny“. 10009

Humor.

Pocieszycielka.

— Wiesz. Dziutko. śniło mi się, że rozbiłam lustro. To oznacza według sennika siedm lat nieszczęść.

— Nie rób sobie nic z tego! Może nie pożyczysz tak długo!..

CENY OGŁOSZEŃ:

Za wiersz 1-szpaltowy milimetry (szer. 30 mm.) ogłoszenia zwykłe za tekstem 12 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetry (szer. 60 mm.) nadesłane 35 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetry (szer. 60 mm.) po kronice 40 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetry (szer. 60 mm.) w tekście (kronika, repertuar, dział ekono-

miczny itd.) 50 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetry (szer. 60 mm.) w artykułach 100 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetry (szer. 60 mm.) na pierwszej stronie 60 gr., drobne ogłoszenia za słowo 10 gr., drobne ogłoszenia kupno i sprzedaż za słowo 10 gr., drobne ogłoszenia matrymonialne, korespondencje 12 gr., prywatne za słowo 12 gr., dla potrzebujących pracy lub

posady 3 gr., cała strona ogłoszeniowa 285 zł., pół strony ogłoszeniowej 150 zł., cała strona tekstowa 430 zł., cała strona pod nagłówkiem (1-sza) 570 zł. Ogłoszenia zamiejscowe 30 proc. droższe — Za ogłoszenia w miejscu zastrzeżeniem, ogłoszenia osobno stojące i bez numeru doliczamy 25 proc. Odpowiedzialności za terminowy druk nie przyjmujemy. Porta.

przekazów nie bonifikujemy. — Uwaga: Kolony ogłoszeniowe są podzielone na 8 lamów (szpalt), tekstowe na 4 lamy (szpalty).

PRENUMERATA miesięczna:
Z dostawą na miejscu lub
przesyłką pocztową zł. 3.00
Bez dostawy zł. 4.50
Za granicą zł. 7.00